

OTRDIEN,
1991. gada 7. maijs

PREILU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 43 - 44
(6202 - 6203)

• Laikraksts iznāk otrdienās

**SARKANAS — DZIVĀ-
JĀM, BALTAS NEĻKES —
MIRUŠO PIEMINAI
MĀTES DIENA
MAIJA OTRAJĀ SVĒT-
DIENA!**

Jānis JAUNSUDRABINS

Mātei

Sis lielais ziemas klusums
Kā ezers starp mums klājas,
Lai pa to mūsu domas
Surp turpu vizinājas.

Un gaišā mēnesnica,
Kas mūsu sirdim rada,
A zaļo ledus vīzmu
Ūs bieži kopā vada.

Ās esam vēl tie paši,
Ye paši skumjie draugi:
Es lasu kādu stāstu,
Tu bieži acis raugi.

Kad krēsla sažaudz sirdi,
Kā bērns es klusi sēdu
Pie aizsaluša loga
Un runājos ar Bēdu.

Tu šīni pašā stundā
Kā egļi pielūjusi...
Liec smagās rokas klepi
Un raudīt kliusi.

Mūs mūžam vienojuši
Tie skumju pilne skati.
Ko manā bērnu sirdi
Tu nogremdēji pati.

Mēs mūžam savienoti
Ar sēro tautasdīesmu.
Ko dedzi manās krūtis
Kā pirmo gaišo liešmu.

Mūs kopā saistījusi
I baltā līnu dzīja,
Ko manas bērnu acis
Ev pirkstos ieraudzīja.

Si baltā līnu dzīja
Ir mūsu sirdim svēta:
Gan tumšā būdā vērpīta,
Tiks gaismā šķeterēta.

Māte

No cikla «Lieli vārdi»

Māte uztur dzivas cilvēku
paudzes atpakaļ līdz Ieva un
joprojām līdz pat mūža pēdi-
gajai stundai. Māte ir neizsīk-
stošs milētibas avots, tāpēc
mūžīga kā pati mīla. Māte ir
stāvējusi, bērnām piedzīmstot,
nāves priekšā, mātei nav grū-
ti savā bērnu dēļ nomīrt kaut
kuru bridi, ja tas būtu vaja-
dzīgs. Māte ir laicības nemir-
stīgā daļa, cilvēces ciltskoka
sakne un reizē jaļa lapa.

Kad manā māte kļuva aston-
desmit gadus veca, mēs sarīko-
jām mazus svētkus. Un tad es
pirmo reizi ieraudzīju, cik
skaiti izskatās, kad garā go-
da galda galā sēd tava māte.
Man šķita, it kā es skatītu zie-
došu mežābēlu gatves galā, de-
besu zilumā. Līdz ar to es at-
zinu, ka vārds «māte» liekams
tūlit aiz Dieva, tik liels ir tā
saturis...

**Parkā
strādāts
pieticīgi**

ZINAS

◆ Pirmoreiz Preijos notika sva-
ru bumbas celšanas sacensības
skolēniem. Tās organizēja Preiju
2. vidusskolas skolotāji. Piedali-
jās Preiju, Livānu, Vārkavas vi-
dusskolu, Salas devingadīgās sko-
lus jaunie spēkaviri. Balvas sagā-
dāja rajona skolēnu jaunrades
nams.

◆ Saleniekus pansionātā bija
organizēta tajā dzivojošo rok-
darbnieci darbu izstāde. Savus
darbinājumus rādīja «Dārzdāres»
adītājas Apolonija Nīcgale, Anna
Zalāne un Monika Sume, kā
arī vairākas rokdarbnieces, kas
veido tā sauktos baltos rokārbus.
Notika arī istabas ziedu izstāde.

◆ Vecā Raipoles muiža, kas at-
rodas Aizkalnes pagastā, pusgada
laikā izmaiņusies līdz nepazīša-
nai. Saimnieciskā aprēķina uz-
ņēmums «Preiji» pērtrūdēt no
Raipole kolhoza nopirkā nolietotas
ēkas un 43 hektārus zemes un
tagad te ierokojis šķirnes zirgu
audzētavu. Rekonstruētā stālli
mitinās 13 Krasnodaras novada
un Latvijas rīkotāji, to skaits
pākāpeniski pieauga. Ar laiku te
būs sporta bāze zirgu izjādei
un sacensībām. Darbā uzaicināti
Iževskas Lauksaimniecības institūtu
beigušie Dmitrijs Kotjevs un
Natalija Rusinova — viņi strā-
dās par treneriem.

◆ Noskaidrots labākais mazais
vokalisti. Latvijas televīzijas kon-
kursā «Cālis-91» mūsu rajonu
pārstāvēs Preiju I. vidusskolas
pedagoģu Bērzinu jaunā atlase
— Lienite.

◆ Rajona kultūras namā ska-
tāma jēkabpiliētes Irēnas Vārnas
glezni izstāde. Temperā, ēļā un
akvareli veidotās klusās dabas
un ainavas, kuras jums iepatī-
ties apskates laikā, varēs iegā-
dāties izstādes noslēgumā — 16.
maijs.

◆ Latvijas Republikas neatkarī-
bas proklamēšanas pirmajai gada-
dienai veltrītis sariņojums notika
Aglonas kultūras namā. Seit kon-
certēja Preiju siera rūpnicas dejū
kolektīvs Silvijas Kurtīnas vadī-
bā. Jāpiezīmē, ka Aglona ir pirmā
vieta mūsu novadā, kas pār-
devējusi 1. Maija ielu par 180.

◆ Aktīvi darbojas Gari-
gās mūzikas jeb Aglonas dziesmu
svētku rīcības komiteja. Izveido-
tās darba grupas veic konkretus
uzdevumus: vienītis risina saimnie-
cīkos jautājumus, otrs domā
par repertuāru, vēl citi — par
svētku norisi. Savu piekrīšanu pa-
lidzēt veidot Dziesmu dienu Aglo-
nā ir devusi pazīstama dzejnie-
ce, viena no pagājušā gada Dau-

gavpils dziesmu svētku organiza-
toņem — Anna Rancāne.

◆ Līvānu kūdras fabrikā
tuvojas nobeigumam kūdras pre-
sēšanas un tarēšanas ceha būv-
niecība. Gada laikā te varēs sa-
gatavot sūtīšanai uz ārzemēm —
Vāciju un Itāliju — līdz divdes-
mit tūkstošiem tonnu Līvānu
kūdras.

◆ Katru ceturtdien no pulksten
9.00 rītā Jersikas pagastā strādā
zemes ierīcības komisija, ko va-
da pagasta izpildkomitejas priek-
sēdētājs Eduards Kurpnieks. Tā
izskata pa desmit un līdz pat div-
desmit pieteikumiem. Līdz maija
sākumam sanemti vairāk par
180 iestiegiem. Pārējā laikā
ar tiem, kuri vēlas pāsi apsaim-
nieket zemi, tiekas zemes ierīko-
tājs Voldemārs Vitkovskis, kur
pēc profesijas ir agronom.

◆ Līvānu centrā, Rīgas ielā
iepreti autostacijai, paceljs inte-
resa divstāvu ēku, kam nesen
nosvinēti spāru svētki. Daļa jum-
ta jau nosegta ar sarkanajiem
dakštiniem. Tās pirmajā stāvā iz-
vieto Jersikas kopsaimniecības
veikals, kur varēs iegādāties šajā
saimniecībā izaudzētos lauku la-
bumus, arī dārzenus.

◆ Ar gāzes vada izbūvi saistī-
to jautājumu risināšanai Preiju
rajonā izpildkomiteja lauksaimnie-
cības pārvaldes ietvaros izveido-
jusi gaziifikācijas dienestu. Par šī
dienesta galveno speciālistu ap-
stiprināts Pjotrs Romanovs, kurš

līdz šim strādāja par Latvijas
Kompartijas Preiju rajona komite-
jas otro sekretāru.

◆ Vairāk nekā 120 cilvēki apri-
ja pēdējā sestdiennā bija sapulceju-
ties rajona izpildkomitejas zālē,
lai piedalītos pārrunās par zemes
mantosānas, jaunsaimniecību dibinā-
šanas un citām ar to saistībām
problemām. Ar klātesošajiem, bet
starp viņiem lielāko tiesu bija tie,
kuri vēlas kārtot dokumentus, tī-
kās un runāja rajona zemes ierī-
cības komisijas priekšsēdētājs Jā-
nis Bojārs un jurists, Latvijas
Zemnieku Savienības pārstāvis El-
mārs Rutkis. Noslēgumā viņiem
tika uzdoti neskaitāmi jautājumi,
kas liecināja par zemniecības lielo
aktivitāti.

◆ 1917. gadā K. Ulmanis dibinā-
šanas partijas «Latvijas Zemnieku
Savienība» atjaunošanas sanāksme
šā gada 27. aprīlī par biedru kan-
didātiem uzņemti 25 dažādu rajo-
na pagastu pārstāvji, nodibinātas
Vecvārkavas, Līvānu un Preiju
nodaļas, izveidoti rajona koordi-
nācijas centrs. Pēc vairākām
lešanās tas ir rajona laikraksta
«Novadnieks» redakcijas lauksaimnie-
cības nodaļa, par vadītāju iz-
raudzīts šīs nodaļas līdzstrādnieks
Antons Rancāns, tālrunis — 22154.

LZS Preiju rajona nodaļas dibināšanas sanāksmē piedalījās um
runāja LZS jurists Elmārs Rut-
kis, LZS Krāslavas rajona nodaļas
priekšsēdis Margeris Krasov-
skis, rajona Tautas deputātu pā-
domes izpildkomitejas priekšsēdē-
tāja pirmais vietnieks Jānis Bo-
jārs.

agronom J. Kivlenieks pa-
stāstīja, ka te vēl tikai nesen
tikuši skaīdrībā ar tehnikas ga-
tavību lauku darbiem, ka sākumā
centusies ātrāk pabeigt aršanu un
augsnē kultivēšanu, bet sēja
līdz ar to ievelkumus. Tāpat droši
vien ir arī Aglonā. Maz šajās
saimniecībās lielāudas tehnikas,
arī tas dod savu minūsu.

Atdarināšanas cienīgu, paraugu
rāda Rušonas kopsaimniecība.
Kaut gan mēdz teikt, ka cilvēki
var veidot savu darbu un
dzīvi pēc ieskatiem, paši tikt galā
ar visu, valdei lai saprātīgi «ne-
maišas pa kājām», tomēr kopš šajā
pusē ir atjaunojies kopsaimniecī-
bas statuss, izveidota valde un
ievelēts jauns priekšsēdētājs, dar-
ba organizācija ir uz krietni aug-

stākas pakāpes. To apliecinā arī
šī pavasara lauku darbi. Galvenā
loma ir grupveida darbam —
visu labāk var «pārredzēt»,
dot efektīvus uzdevumus un kon-
troļot izpildi. Augu pavasari Šī
saimniecība stabili turas pirmajā
trijniekā, visu padara plānveidīgi.
Vairāk vareja būt iesēts lopbā-
ribas biešu. Pagaidām to ir tika
40 procenti. Šo darbu beidz saim-
niecības «Ausma», «Galēns»,
«Zelta vārpa», «Rušona», bet
bet dažviet vēl tikai sāk sēt. Ag-
ronoms brīdināja, ka nevajaga
aizrauties ar svāigu (tikko no
topu miūnēm) kūtsmēšu iestrā-
di, kamēr tie nav sadalījušies, ka
tagad lauki jāapstrādā ar herbi-
cīdiem, lai vēlāk nevajadzētu
nopūlēties ar milzīgo rāvēšanu.

cīgi cilvēki un arī loti daudz
jaunatnes. Tas — ar nolūku, lai
jaunieši no Polijas tuvāk lep-
zītu savus vienaudžus — katoļu
jauniešus Latvijā. Tā kā tik
daudzas svētku dienas svinamas
vienulaik, turklāt daudzēm Poli-
jām katoļiem nav bijis iespējams pa-
būt Aglonas bazilikā, tika no-
lemts tiesi seit kopīgi lūgties par
Polijas un Latvijas valstu un
tautu augsmi un labklājību.

S. JOKSTE

Sēja zenītam pāri

Uzskata, ka pavasara sējā grū-
tāk ir tikt līdz pusei, tā sakot,
sasniegta liknes augstāko punktu,
pēc tam iet vieglāk. Šāds punkts vasarāju sēšanā
un stādīšanā rajona valsts un
kopīgajās saimniecībās sasniegta
pirms lietavām, ko atnes pirms
pavasara negaiss. Vecie laudis
saka: ja pirms pērkona negaiss
nenāk no ziemelēm (tukšās puses)
un tas ir bargs, tad gads būs
auglis. Tā bija, bet darbi laukos
pārtraukti, jo jāpagaida, kamēr
pazūdīs liekās ūdens. Vienā pa-
sējā svētdienā, kā liecināja agro-
nomu uzņēmījumi, nokrišuši dau-

dzums sastādīja 40 milimetrus.
Ar graudiem apsēti apmēram 62
procenti lauku, vairākas rajona
saimniecības, tajā skaitā «Smel-
teri», «Ausma», «Turības», Rajna,
«Dzintars», «Rušona» un citas
vai nu jau apsējušas visu, vai
laimīgi tuvojas noslēgumam.

Satrauc, ka, teiksim, Aglonas
valsts saimniecībā un Silajānu
kopsaimniecībā vasarāju sēja ie-
virzījusis tikai ceturtajā daļā.

Par kopsaimniecību «Silajāni»
tehniskās uzraudzības rajona in-
spekcijas priekšnieks S. Reinis
un rajona izpildkomitejas lauksaimniecības
statuss, izveidota valde un
ievelēts jauns priekšsēdētājs, dar-
ba organizācija ir uz krietni aug-

Svētceļnieki Aglonā

pils pōļu biedrība «Promen». Un
ceļš, kas svētceļniekiem mūsu
republikā sākās Daugavpils Diev-
mājas baznīcā, noslēdzās ar
dievkalpojumu Aglonas bazilikā.

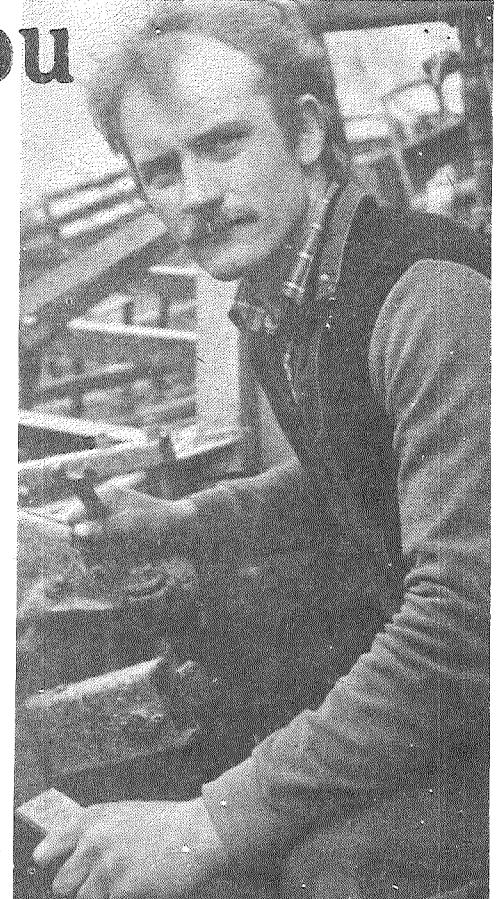
Kā pastāstīja «Promen» akti-
vists Vaclavs Račelis, ideja par
šo svētceļojumu radās, biedrībai
sadarboties ar «Katoļu inteliģen-
ces klubu», kas pastāv daudz-
viet pasaulē, tai skaitā — arī Po-

latvijā. Kāpēc izvēlēta tieši Šī
diena? Tāpēc, ka maijs ir Jaunavas
Marijas godināšanas mēnesis
un Latgale — Marijas zeme.
Turklāt šais dienās svētki bijā
kā Latvija tā Polija. Mēs 4. maijs
svinējām Neatkarības Deklarācijas
pienēmāšanas gadadienu.
Poļiem 3. maijs bija ne vien
religijs svētki — Polijas Karalie-
nes diena, bet arī sabiedriski,
jo pirms 200 gadiem tikiši pie-
ņemta Polijas Konstitūcija — otrā
pasaulē un pirmā Eiropā. Svētceļnieku
vidū ir reliģiski un sa-
biedriski, visi — tā.

savāc Preiju 2. vidusskolai.
Tomēr daudzām pilsētas orga-
nizācijām nav bijis istras vēlēšanās
strādāt parkā. Ipaši gribas aicināt
«Rāzības» vīrus tuvākajā laikā
tomēr sadūšoties un sakātot tiltu
pie pils.
Vai kāds šopavasar pārkāpos
indīgi zīlās šūpoles, kas izvietotas
pašā parka centrā? Vai novāks
savu laiku nokalpojušās sastaines,
kas neiederas atpūtas zonā?

Aina ILJINA

Zemnieka sētā

ATĒLOS: Domicella, Biruta, Vitalijs un Jānis Livmanis.

J. SILICKA foto

«Jāņasētas» saimnieks ir vēlīgs, labprāt stāsta par saviem ipašumiem un ik pēc brīža pasmaida. Tā ir droša paziņe, ka viņš pamatoti pārliecīnāts par sevi, savu darbu, gimeni un droši skatās nākotnei. Ar smaidu aiceras darbu zivkopības saimniecībā «Nagis» Lubānas ezera paliens, savus atsīdžnieku pienākumus autoser visa zņēmumā, pirmos, vēl nedrošos so-

Jus pēc tam, kad bija sanēmis dūsu un pasludinājis sevi par jaunsaimnieku, ieguvās tēva zemes gabalu, vēl «spiegriezumu» no kaimiņiem, kuri pārdevuši māju un no zemes atteikušies. Viņš — Vitalijs Livmanis. Jaunsaimnieks ar patstāviga darba un atbildības gada pieredzi, kurš ar pateicību skatās arī uz savu sirmotēvu Jāni un māmuļu Domicellu, uz jaunino dzīvesbiedri Birutu, jo viņi ir tie, kas palīdz ne tikai ar visiem saviem fiziskajiem spēkiem, bet arī ar vērtīgu padomu, ar uzmundrinājumu. Tādēļ Vitalijs smaida ir tik pārliecīnāts.

Iepazīsimies ar viņa ģimenēs locekliem. Biruta pēc profesijas ir ekonomiste, strādāja bērnu dārzā Pelečos. Domicella turpat Janovas fermā divdesmit trīs gadus kopusi telītēs, sapelnījusi vairākus apbalvojumus («Tur ari mana daļa», piebilst Jānis. «Ticis galā ar saviem darbiem, gāju palīga»), bet Jāni pazīst kā mežsargu, bīskopēju. Dzīvojuši viņi satīcīgi, pārbūvejusi māju (Vitalijam ir savu māja). So to bija iekräjuši. Aizņēmās ari no valsts, lai varētu izveidot saimniecību.

Apgādāties ar vilceļtehniku (ritenu un kāpurķēžu traktoriem) un piekabes inventāru, dažiem roku darba mehanizācijas līdzekļiem — 32 hektārus lielā saimniecībā tikai uz mehanizāciju var paļauties.

Vēl vieniem palīdz ari divas Vitalija māsas ar savām ģimenēm, viena dzīvo Rīgā, otrs Jūrmalā, bet varšu pavada brāļa saimniecībā — dārzu rāvēt, sarūpēt sienu.

Pirmajā gadā V. Livmanis pārdeviš četras tonnas piena, tagad nostādīs līgumus par piecām tonnām, realizējis ari divas tonnas gaļas. Laikā sagatavojis sevus tirumus, aizdarījis ar minerālmēsliem,

kārtīgi nokultivējis un nošūtījis. Lai pāšam būtu sava cikurs, audzēs trīs tonnas cukurbiešu. No kolhoza iegādājās lopu novietni, kurā māte strādāja par telišu kopēju — šo ēku pielabojot, varēs kādu laiku iztikt. Tur četrās govis, pēc visiem aprēķiniem spriežot, vajadzētu vairāk, cūkas, putnus. Noligtie strādnieki būvē nojumi. Pievests daudz varenu baļķu, no kuriem taps gan dēļ griestiem un gridām, gan materiāliem sienām, pārseguma sijām un tamliedzīgi. Kāds kaimiņš, kuram palīdzējuši ar sienu grūtākā bridi, atnācis aptēst mietus žogiem...

Vārdū sakot, zemnieka sētā ir ienācis pārvasaris. No stropiem zem ābelēm izlido nepacietīgās bites, kaut ari laiks nav tik silts, mežīnā turpat blakām un viipus grāvja lejā neatnemdamies balsis vingrina putni, smaržā atmadas apdvēstie lauki. Vitalija saimniecībai pamati likti jau tālajos divdesmitajos un trīsdesmitajos gados, kad viņa vectēvs pēc Janovas mužīnjas išpāsumu sadalīšanas izlozējis šo zemes gabalu, iedzinis tajā mietu, pie kura uzslet nojumi.

«Viņam viss bija jāsāk no nekā», saka Jānis Livmanis. «Uzsāka, iekopa zemi, uzcēla māju, ko mantoju. Tagad to sanēmis mans dēls». Stafete nodojta tālāk. Pirms šīs zemnieku dzimtas te, laikam, dzīvojis kāds amatnieks, par ko liecina tuksātā māla karjers, kurā Livmanu dzimtas piemina māla laikposmā reiz jau nozāģēti un no jauna saauguši slaidi alkšņi un bērzi, kieģelji apdedzināšamas krāsns atliekas, uzietais, būvējot pagrabu. Kolhoza laikos augstāk piekalnītē aiz mājas sabūvētas skābarības tranšejas, kādreiz raktais grāvis aizaudzis un palejā izveidojies purviņš.

«Tas kalns jānoliedzina, bet pūriņa vietā būs jāizrok kārtīgs diķis, kur varēs audzēt zivis — izdomājis jaunsaimnieks. Tikai vēl fātieks galā ar tuvākajiem, neatiekamajiem darbiem.

Pie savas mājas Vitalijs ar Birutu tikuši nesen. Tā varbūt nav tik lepna, kā večāku līgza, tur vēl prasās pēc remonta, labiekārtšanas, bet jaunie, kā pasacīja Jānis Livmanis, gribot, lai pašiem savus jumtus ir uz galvas. Tomēr tēva mājas, kūrām dots joti zīmīgs nosaukums — «Prātnieki», ir abu pāru atspaids. Te, kur viss ierasts un pazīstams, milš un tuvs, tūkami uzturēties biežāk. Tē pirms pāris gadiem Vitalijs un Biruta nosvinēja savas kāzas, kur netrūka ne jautības, ne kārtīga cienasta, ne garšīga alus. Ciemipus šajās mājās allaž uznem kā ilgi gaidītus.

Prātnieku mājas ir šīs zemnieku saimniecības tehniskā brunojuma bāze, stāv viņu traktori, automašīnas, piekabes inventārs, bet Jāņasetā — lopi. No vienas līdz otrai nav ne kilometra. Saimniecības zeme, cik varēja noprast, diezgan līdzīna, labi sastrādāta, pēc lietus un sniega izskalījās gluži melna. Kad es Prātnieku pagalmā, atklājas kādas senas upītes ieļēja, pa kuru izrakts grāvis — no šīs puses mājas ir kālnā. Uzlūkojot baltās sienas, šīfera jumtu, ābelu dārzu un jaunceļamo nojumi māšinām, no lejas leķekas, ka tieši to šo ceļu pret kalnu kāpis Vitalija vectēvs, Iaf, atvīlcs elpu, savā zemē iedzītu to mietu. Vitalijs ar savu ģimeni mekāpj uz tukšu vietu.

A. RĀNCĀNS

Siklopi zemnieka saimniecībā

Ganības vislabāk izmanto trūši, tālāk var ierindot aitas, kazas, liellopus, zirgus un cūkas.

Aitas un kazas var audzēt vīetas, kur liellopi pavisam neatmaksājas. Vecā zemnieku parunu teikts, ka aitu var pabarot tur, kur govs nobeigties no bāda. Aitas un kazas labi izmanto ganību zāli, var pāest vīetas ar slīktu zelmeni vai ciemīm mājdzīvniekiem neēdamu zāli un pietiekoši barības atrod ari no vāktos tirumos.

Siem dzīvniekiem ganības ierīko meliorētās vai dabīgi pietiekami sausās minerālaugsnēs. Mitrās ganības aitas un ari jaunlopi slimo ar aknu, plaušu, zarnu ināvījās sliimībām. Ja mazaks ganīpulksts, aitu mātes sien vai gana uz riteņiem pārvietojama aplokā.

Vasarā gana arī sīvēmātes, nodrošina tām nepieciešamo racioni. Vienkāršākais paņēmīns — trīs četras stundas turēt apklopīko piešetas vai izmantot elektrošķīdāju no nepieciešamā barības daļu. Ar ganību zāli tiek aizvietota rupjā un sulīga

barība, kuras vaislas cūkai nepieciešami četri sesi kilogrami dienā. Cūku uzturēšana šajā laikā sagādā maz rūpju. Tās gana no rīta līdz karstam pusdienu laikam un dienas otrā pusē, kad karstums mazināsies. Kopā laiž ari sīvēnus no divu nedēļu vecuma.

Uzlabojas dzīvnieku veselība, samazinās produkcijas pašizmaka. Ganības var iaitīt ari barokļus, jo tiem uzlabojas gaļas kvalitāte — ir plānās spēķis un spēkbarības izjetojumu var samazināt par 25—27 procentiem. To izēdina vienu divas stundas pēc atgrīšanās no ganībām, lai neizstrādātos nevēlamas refleksas — nebēgtu no ganībām pirms laika.

Labākas ir lucernas un ābolīna ganības. Siem augiem plānāki šūnapvalki, tie vieglāk saņemotīgi un satur neizstājamo aminoskābi — lizīnu. Lai sūkī nevarētu rakt, degunos ieveri riņķus.

Kazas līdzīgi aitām noplūc zāli pie pašas zemes un sādā veidā pat agrā pavasari un vēlā rudēni papildina vitamīnu krājumus organismā, ietaupa ziemas barību. Sie dzīvnieki salīdzinā-

jumā ar ciemīm apēd vairāk augu, — mūsu klimata joslē ap 140 veidu (zirgs apēd tikai 60), izmanto pat krūmiem aizaugušās lauksaimniecībā nederīgas platības, grāvmales. Ja turešiet kazas, būs mazāk aizaugušu grāvju, pagalmu, tās spēj uzņemt barību, kurā ir līdz 64 procentiem kokšķiedras. Bet jārēķinas ari ar to, ka kazas, ja tiek klāti, lauž ari augļu kokus un ogulājus. Ganību zāle tām uzlabo citas barības sagremošanu.

Saimniecības, kuras paredz no darboties ar aitkopību, tām neatvēlēs likai paliekas no gavim, ganības ierīkos sausās daudzās vīetas pārveidītās īstādās, bet stipri izauģētās, deformējušās traucē staigāšanu. Kazas pēc izceļsmes ir kalnu dzīvnieki, tām sevišķi cieti nagi, maz nodilst, tāpēc nereti jāapgrēz pat divas reizes gadā.

Jauntrušus vasarā izdevīgi pārvietot būros, aplocījos vai veltnēveida spostos no metināta stieplju pinuma — tādu veltni, meklēdāmi septīnām desmit aitām ar jēriem, laidis pāris reizes dienā padzerties tīru ūdeni (dzīvniekiem būs pietiekami zāles, tīra ūdens, minerālvieku, — panākumi lopkopībā nodrošināti).

Vēlā rudēni, — tādās vīetas pārveidītās īstādās, bet stipri izauģētās, deformējušās traucē staigāšanu. Kazas pēc izceļsmes ir kalnu dzīvnieki, tām sevišķi cieti nagi, maz nodilst, tāpēc nereti jāapgrēz pat divas reizes gadā.

Jauntrušus vasarā izdevīgi pārvietot būros, aplocījos vai veltnēveida spostos no metināta stieplju pinuma — tādu veltni, meklēdāmi septīnām desmit aitām ar jēriem, laidis pāris reizes dienā padzerties tīru ūdeni (dzīvniekiem būs pietiekami zāles, tīra ūdens, minerālvieku, — panākumi lopkopībā nodrošināti).

Vēlā rudēni, — tādās vīetas pārveidītās īstādās, bet stipri izauģētās, deformējušās traucē staigāšanu. Kazām patīk pauguros un nogāzes augošās smaržīgās zāles, kuras ciemīm dzīvniekiem var būt pat kaitīgas, tās sevišķi ie-

Divas ražas no viena lauka

Stāsta Peleču pagasta zemnieks Jānis Livmanis

Daudzus gadus no vietas savāmām zemēm sekmīgi esam ie-

giuviši divas ražas. Aprīļa pirmajā dekādē iestādu agriņos kartupeļus, maija beigās vai jūnija sākumā tie jau vācam. Atarot vagas, tukšajās stādās vīnos, ko pie reizes aizāru. Kā pirmajā, tā otrajā reizē bumbuli jau iepriekš sadiedzēti kastītēs pie loga. Drīz vien tas pats lauks ir atkal zaļš, rudēni novācu otru ražu.

Lai izvairītos no kartupeļu sli-mibām, to stādīšanas gabali jāmaina. Savām vajadzībām pie-tiek ar mazu platību un ari pus-hekārā robežas var izvairīties, ka nav viena vietā jāstāda vārakus gadus pēc kārtas.

Pēc kartupeļiem atbrīvotajā ze-mē stādu arī lopbarības saknau-gus. To laučīnš tiek ieesēts līdzās, rāvējot un retīnot atstāju lielāku biezību. Novācot agriņus kartupeļus, to vietā ar ipašu lāpstu iz-roku bedrītes un pārstādu «lie-kās» saknes no blakus laučīna. Jaunajā vietā tās jūtas lieliski un līdz īudenīm saaug tīkpat lielas, kā nepārstādītas.

Sociāli ekonomiskais stāvoklis rajonā

1991. gada I. ceturksni

Kopējais mazumtirdzniecības preču apgrozījums valsts un kooperatīvajā tirdzniecībā 1991. gada I. ceturksni sasniedza 24 miljonus 76 tūkstošus rubļu un salīdzinājumā ar iepriekšējā gada attiecīgo periodu palielinājās faktiskajās cenās par 39%. No kopējā mazumtirdzniecības preču apgrozījuma 1991. gada I. ceturksni pēc komerccenām realizētas preces par 361 tūkst. rubļi, izsolēs realizētas preces par 156 tūkst. rubļi.

Iedzīvotājiem sniegtā maksas pakalpojumu apjoms 1991. g. I. ceturksni sasniedza 2,6 miljonus rubļu un salīdzinot ar iepriekšējā gada attiecīgo periodu palielinājies par 18%.

1991. gada marta beigās, rajonā darbojās 37 kooperatīvi, kuros strādāja 273 cilvēki. Kopējie ienēmumi no produkcijas (pakalpojumu, darbu) realizācijas 1991. g. I. ceturksni sastādīja 2,1 milj. rubļi, (pagājušā gada attiecīgajā periodā darbojās 39 kooperatīvi un ienēmumi sastādīja 2,0 milj. rubļi).

1991. gada I. ceturksni Preiļu rajonā iebraca 398 cilvēki, tai skaitā pieaugašie — 335 cilvēki. Izbrauca 282 cilvēki, tai skaitā pieaugašie — 234. Tas nozīmē, ka migrācijas rezultātā rajona iedzīvotāju skaits palielinājies par 116 cilvēkiem. No ārpusrepublikas iebrakuši 13 cilvēki, izbraukuši — 34.

1991. g. I. ceturksni dzimuši 154 cilvēki, miruši — 192. Reģistrētas 51 laulība, šķirtas 23.

LAUKSAIMNIECIBA

Rajonā uzsākta pavasara sēja. Līdz 15. aprīlim vasarāju kultūras bija iesētas 821 hektāra platiņa.

Līdz 22. aprīlim valstij pārdotas 8 tonnas agro dārzeni, kas ir par 3 tonnām vairāk nekā iepriekšējā gada attiecīgā laikā periodā.

1991. gada I. ceturksni kopsaimniecības un padomju saimniecības realizējušas kaušanai 2089 tonnas lopu un putnu (bez iepirktais no iedzīvotājiem pēc līgumiem), kas ir par 28% mazāk nekā iepriekšējā gada attiecīgajā laikā periodā.

Samazinājies produktivo lopu skaits salīdzinājumā ar iepriekšējā gada attiecīgo laika periodu: liellopu — par 5%, cūku — ar 15%, aitu — par 2%.

Latvijas trešā zvaigzne — Latgale savā veidošanās laikā nav spīdējusi tik spozi kā pārējās divas zvaigznes. Tai vajadzēja pārīznot ilgstošu diskrimināciju, drukas aizliegumi un citas nebūšanas svešu tautu valdīšanas laikā.

Pateicoties Latgales intelīgences pūlēm un fanātiskajam darbam, brie-

vās Latvijas laikā arī Latgalē sākās straujas izmaiņas ceļā uz tautas izglītību. Jau 1921. gadā Aglonā nodibināta Aglonas reālgimnāzija un Romas katoļu garīgais seminārs. Jaunatnes tieksmē pēc izglītības bija liela, ka 1926. gada esošās gimnāzijas telpas kļuva par šaurām. 1928. gadā pēc

Apzinoties to, ka internātskola nevar aizstāt gimeni, kopā ar Latvijas sabiedrību Tautas izglītības ministrija mēs iestenojam programmu, kā bērnus atgriezt gimenēs. Pēdējo gadu rezultāti ir pozitīvi — šogad neviena bērnu skola nav nokomplektēta. Tas dod mums morālas tiesības domāt par to, kā mēs dzīvotim un strādāsim, ja skolā nebūs pametē bērnu un te mācīties pa visam cits skolēnu kontingents.

Līdz ar visām pārmaiņām ir sākusi brukt arī vecā pedagoģiskā sistēma, kas atstāja lielu tukšumu skolu darbā un izglītības sistēmas orientācijā. Kādreizējās izglītības tradīcijas Aglonā un Latgalē kopumā ir devalvētas līdz tādam līmenim, ka no tām šodien nekas nav palicis pāri.

Veicot skolas pārkārtošanas darbu, vispirms rodas jautājums, ar ko tad atšķiras skolas darbs nākotnē no tā, kāds tas bija vēl nesenajā pagātnē? Visbūtiskākā atšķirība ir tā, ka padomju pedagoģijas galvenais uzdevums bija — audzināt komunisma cēlāju, t. i. cilvēku, kurš būtu pakārtots noteiktībām ideologiskiem un garīgiem rāmjiem ar stipri ierobežotu dzīves skatījumu, kas

savā nākotnē un konkrētajā darbībā nezināja neko vairāk, kā ar PSKP instrukcijām un programmām celt «gaiso nākotni» — komunismu. Cilvēki, kuri neiekļāvās šajos komunistiskās audzināšanas rāmjos, tika uzskatīti par tautas ienaidniekiem vai vienkārši par traķakiem.

Mūsu skolas galvenais uzdevums ir — attīstīt cilvēku, kurš nebaudīs sev dzīvē izvirzīt visaugstākos mērķus un pats aktīvi darbojas sev izvirzīt uzdevuma realizēšanā, nepārkāpjot vispārpieņemtos humānisma principus.

Darbs skolā ir pakārtots tā, lai visi līdzekļi, kas mums ir pieejami, būtu vērsti cilvēku brīvās gribas un prāta attīstīšanai.

Tiesi šim nolūkam mēs arī esam uzsākuši darbu Aglonas gimnāzijas atjaunošanā. Pirmie soli jau ir sperti: skolā 1. klases mācīcas vietējie bērni pēc vispārizglītojošas skolas programmas, ar padzīlinātu aktīvās darbības stundu skaitu 10. klases skolēni padzīlināti apgūst vācu un angļu valodas, bet 10., 11. un 12. klases — reliģijas vēsturi. Tie skolēni, kuri to vēlas, apmeklē tīcības mācības stundas, kuras vada priesteris Andrejs Aglonietis un

katehēte māsa Lūcija.

Sogad skolā viesojas Rīgas Romas katoļu garīgā seminarā rektors bīskaps V. Nukšs. Tiekošes ar skolas pedagoģiem un skolēniem, viņš dalījās savās pārdomās par izglītību un audzināšanu, atbildēja uz jautājumiem. Ekselēncē ir solījis arī turpmāk apmeklēt skolu.

Neaizmirstama diena 43 skolēnu dzīvē šogad bija Lieldiemas,

kad pēc pašu vēlēšanās notika viņu kristīšana Višķu bažnīcā.

Bez tam skolā visās klašu grupās ir padzīlināta muzikālā un fiziskā audzināšana.

Saproto to, ka mēs nevaram attīstīties tikai vienpusīgi, jo cilvēku dotības ir stipri atšķirīgas un lioti dažadas, jau sākot ar 1991./92. mācību gadu skolas 10. klases uzņemšim skolēnum humanitarajā un eksakta klasē. Mēs esam par diferencētu apmācību, kura vērsta uz skolēnu individuālo spēju izkopšanu un attīstīšanu, nemot vērā republikāniskās un vietējās prasības un vajadzības. Taču tātā pašā laikā uzskatām, ka viņēmā izglītība nevar būt speciāla. Tai jābūt plašai un vissugāgi, jo bez tās nevar būt brīvības

un patstāvības turpmākās izglītības ietvēlē un ieguvē.

Abām klasēm būs kopīgs uzdevums — padziļināti apgūt vācu vai angļu valodas. Uzskatām, ka svešvalodu zināšanas netraucēs nevienā no turpmākās darbības virzieniem, kādus izvēlesīmu su skolas absolventi.

Nei cību darbu plānojam vācu tātā, lai gan eksakta klasēs, gan humanitārās klasēs beidzējī varētu iestāties jebkura profila augstskola.

Šīs atzītas, pēc kurām vādi simies gimnāzijas atjaunošanā, radušās, pētot Latvijas Republikas pirmskara gimnāziju un mūsdieni ārzemju skolu pieredzi.

Pateicoties Latvijas Republikas sabiedrības un TIM aktīvai darbībai bērnu bārenu atgriešanai gimenēs, jau 1991./92. mācību gadā Aglonas internātskola uzņemēm bērnus no Latgales 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. klasēs, kuri tiks apmācīti pēc vispārizglītojošas skolas programmas. Bet fakultatīvi varēs padzīlināti apgūt svešvalodas vai humanitāros, vai arī eksaktos priekšmetus, arī bērni savām interesēm un spējām.

1991./92. mācību gadā Aglo-

nas topošā gimnāzija uzņem audzēkņus 10. klases ar eksakto vai humanitāro novirzienu. Interesētos lūdzam uz eksāmeniem un pārrunām svešvalodā, atbilstoši TIM pavēlei.

Tiesa, pēdējā jaikā rajona sabiedrību satraukus runas par skolas slēgšanu Aglonā. Šajā neieviešams paskaidrot, ka ar 1. septembri slēgtā tiks Aglonas vidusskola (turpmāk tā strādās kā divplūsmu devīngadīgā skola), bet internātskola turpmākās darboties. Protī, sākot ar Aglonas vidusskolu — uz Aglonas internātskolas bāzes.

Tāpēc skolēnus no visas Latgales, kuri vēlas mācīties Aglonas internātskolā, aicinām kopā ar vecākiem uz pārrunām līdz šī gada 10. MAIJAM. Tuvāka informācija par telefonu: 15466 vai 15436.

Latgales jaunieši un jaunietes, jūs tiekat gaidīti topošajā Aglonas gimnāzijā!

Andris PUZO,

Aglonas internātskolas direktors, Augstākās Padomes deputāts

Mēs gribam un varam palīdzēt

Ogres dārzkopības selekcijas un izmēģinājumu stacijā trihogrammu laboratorijā audzē sīkas mušīnas — trihogrammas, kas ir dabiskais ienaidnieks daudziem lauksaimniecībā kaitīgiem kukainiem: ābolu («ābolu tārpīem»), zirņu un linu

pogalu tinējiem, biešu svilpiem, ziemāju un kāpostu pūcītēm, pilādžu tīklkodēm un tamliedzīgi. Līdz ar to nav jālieto indīgās kimikālijas.

Trihogramma savas olinas iedēj nosaukto kukainu olinās, kāpurs izēd to saturu, pati mušīna barojas arī ar

un biškopības vietējo nodalū, rajona izpildkomitejas lauksaimniecības pārvaldī, vai iegādāties tieši laboratorijā. Izlaišanas laiks — 10.—20. jūnijs, atkarībā no laika apstākļiem. Ābelu dārzā uz 1 hektāru jāizlaiž 1 grams trihogrammu, zirņiem — 0,5 — 1 grams, kāpostiem — 1 grams. Cena — 12 rubļi par gramu. Pieteikumus sū-

tiet uz 228301. pasta nodala «Ogresgals» Ogres rajonā, trihogrammu laboratorija, tālrunis 35284. Satiksme ar autobusiem, kas kurēs caur Ogresgalu.

Pielietojot trihogrammas, jūs saudzējat dzīvo dabu un iegūstat bioloģiski tīru produkciju.

N. MĀLΝIECE, laboratorijas vadītāja

Liels nobeigušos lopu skaits. Daudz liellopu nobeigšanās gadījumu bija kopsaimniecībās «Latgale», «Zelta vārpa», «K. Marks», padomju saimniecībā «Rudzāti», cūku — kopsaimniecībās «Latgale», «Ausma», agrofirmā «Turiba».

Samazinājies lopu un putnu iepirkums. 1991. g. I. ceturksni no visu kategoriju saimniecībām iepirktais 2302 tonnas lopu un putnu, kas ir par 30% mazāk nekā 1990. g. I. ceturksni.

Nav izpildīti I. ceturksna kontraktācijas līgumi par lopu un putnu, piena, olu sagādi.

Kopsaimniecībās un padomju saimniecībās 1991. g. I. ceturksni izslauktas 8537 tonnas piena jeb par 2158 tonnām mazāk nekā 1990. g. I. ceturksni.

Vidējais piena izslaukums no vienas govs kopsaimniecībās samazinājies par 122 kilogramiem, jeb 16%.

Visu kategoriju saimniecībās piena iepirkums sastādīja 9036 t, kas ir par 2802 t jeb 24% mazāk nekā iepriekšējā gada attiecīgā laika periodā.

1991. gada I. ceturksni iegūtas 942 tūkst. gab. vīstu olu, kas ir par 1369 tūkst. gab. jeb 59% mazāk nekā 1990. gada I. ceturksni.

Valstij pārdots 824 tūkst. gab. vīstu olu, kas ir par 1423 tūkst. gab. mazāk nekā iepriekšējā gada attiecīgajā periodā.

RŪPniecība

Rūpniecības ražošanas apjoms, salīdzinot ar pagājušā gada attiecīgo periodu, samazinājies par 9,2%, produkcijas izstrāde uz vienu strādājošo samazinājus par 4,3%.

Rajona rūpniecības uzņēmumos tautas patēriņa proces 1991. gada I. ceturksni saražotas par 7,1 miljoniem rubļu, tai skaitā pārtikas preces — par 1,7 milj. rubļi, nepārtikas — par 5,4 milj. rubļi. Salīdzinājumā ar iepriekšējā gada attiecīgā periodu tautas patēriņa preces saražotas par 652 tūkst. jeb 8,4% mazāk.

Svarīgākā rūpniecības produkcijas veidu ražošanu raksturo šādi dati:

	1991. g. I. ceturksni	proc. pret 1990. g. I. ceturksni
Kieģeļi, miljons nosacīto kieģeļu	7,9	101,3
Keramzīts, tūkst. m ³	35,9	94,2
Lopbarības līdzīns, tonnās	747	84,1
Premksi, tonnās	1122	60,4
Pudeles pārtikas produkcijai milj. gab.	12,8	132,0
Skīrnes trauki (mazumtirdzniecības cenās) tūkst. rubļi	3929	93,8
Maize un maizes izstrādājumi, tonnās	1672	93,7
Desu izstrādājumi, tonnās	50	89,3
Konditorejas izstrādājumi, tonnās		

ATTĒLOS: skolotāju kolektīvs 1956./57. mācību gadā;

skolas jauniešu izlase volejbolā. 1956./57. mācību gads;

9. klase ražošanas apmācības nodarbiā apgūst auto vadīšanu. 1961./62. mācību gads;

skolas tautas koris un tā vadītājs H. Novicāns 1958./59. mācību gadā;

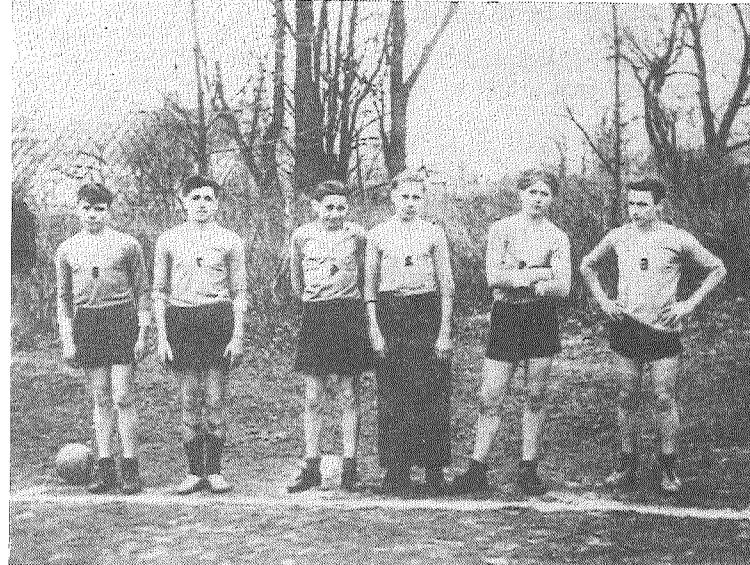
Foto no skolas arhīva

Celā uz profesionālu un demokrātisku skolu

Šis būs jau 45. mūsu skolas pavasarīs. Gribētos, lai tie mums visiem būtu svētki. Mazliet savādāk mēģināsim šos svētkus nosvinēt, «nestandarda» esam iecerējuši svinīgo koncertu, ir arī citas idejas. Bet par to — sestdien. Par skolu esam sagatavojuši brošūru. Uz 50. salidojumu tā būs jau cita — solidāka, bet šo var uzskatīt par mēģinājuma izdevumu.

Tagad — nedaudz par mums, par pašreizējo skolu. Protams, pēdējos gados tajā ir notikušas pārmaiņas. Sagruvis viss mākslīgi veidotais un māksligi uzturē-

tais, pirmā kārtā, visas sa biedriskās organizācijas. Daudzi procesi apstājušies, jo nav cilvēku, kas to virzītu. Izformēts skolas muzejs, jo pēc skolotājas Grīšenes aiziešanas neviens šo darbu vairs neuzņem. Līdz ar skolotāju Pošeikas un Vilcānes aiziešanu zināms apsikums iestājies sportā. Taču tajās jomās, kur uzradušies entuziasti, sācies arī daudz kas jauns. Aisācis darboties dramatisks kolektīvs, ir pūtēju orkestris. Pie jaunumiem jāmin arī informātikas un izvēles priekšmetu sistēmas ieviešana. Apstājies ārpuststundu darbs. Iemesli tam ir dažādi. Gan tas, ka vispār sabied-

gadu skolā notika svinīgi izlaiduma akti, kuros piedalījās pagasta valdes locekļi un bērnu vecāki. Skola aktīvi iesaistījās Meža dienās, par ko vēl tagad liecina apzaļumotā skolas apkārtne un Daugavpils iela. Precīzu ziņu par ārpusklases pulciņiem nav. Ir zinams, ka skolā pastāvējis koris, vingrošanas, dabaszīniņu un dramatisks pulciņš.

Ar 1935. gadu, lai veicinātu programmā izvirzīto lauksaimniecības mācības realizēšanu, skolā nodibināta mazpulka organizācija. 2—3 reizes vasaras brīvlaikā skolēnus pulciņāja skolā, kur notika dažādas rotaļas un sporta pasākumi.

Ar 1934. gadu skolā obligāts priekšmets kļuva tīcības mācība, zēniem — militārā apmācība, meitenēm — mājkopība. Tīcības mācību pasniedza J. Kalniņš un pēc 1936./37. mācību gada arī N. Vlāsovs.

1928. gadā Preiļiem piešķirts pilsētas nosaukums neienes nekādas izmaiņas izglītībā. Tautas un pagasta valdes piliņi atvērti vidusskolu palika nerealizēti. No 1934. gada līdz 1940. gadam pili darbojas Preiļu lauksaimniecības skola. Pēc krievu sešklasīgās pamatskolas likvidēšanas ar 1936./37.

bet latviešu skola darbojas 2—3 mēnešus gadā.

1944. gadā tiek atvērta arī krievu vidusskola, kura izvietojas ēkā blakus Tirkus laukumam (tagad dzīvojamā ēkā blakus universitātei). Skolas direktors — M. Antipenko.

1944. g. septembrī tika atjaunoata kara laikā likvidētā Preiļu latviešu skolas 8. klase un atvērtas 9.—11. klases. Šā laikā nomainās trīs direktori — B. Spūlis, M. Lācis, J. Dancauskas. Skola darbu uzsāka pamatskolas telpās Daugavpils ielā 26. Turpmāko gados skolai piešķira arī Preiļu pils telpas. Tādējādi skola izvietojas divās ēkās, kas atrādās kilometra attālumā viena no otras. Sevišķi nepamierinošs stāvoklis bija Preiļu pils telpas, kas tika pārņemtas skolas rīcībā no Preiļu lauksaimniecības tehnikuma ar 1945. gada 19. septembri. Skolas telpas vaja dzēja remontēt, jo tajās bija bojatas durvis, logi un krāsnis, nonēmi elektroinstalācijas vadi. Trūka inventāra, iekārtu, mācību un uzskates līdzekļu.

1950./51. m. g. atvēra pastāvīgu internātu ar 42 vietām. Tajā dzīvojošo skolēnu skaits ar katru gadu palielinās. (1950./51. m. g. — dzīvoja 42, 1954./55. m. g. jau 110 skolēni). Astondesmito gadu beigās, atceļot obligāto vidējo izglītību, šis skaits kļūst neliels.

1963. g. skola saņema jaunas telpas Daugavpils ielā 34. Pa šiem gadiem nomainījušies vēl divi direktori — D. Livdāns un M. Zaleskis. Gan šī, gan kādreizējā skolas ēka atkal ir kļuvus par ūsārām. Pēdējo gadu direktorū M. Ogleles un J. Egliša meģinājumi kaut ko uzlabot ir cietuši neveiksmi. Nu jau piektā gadu «celas» sporta zāles piebūve.

Līdz ar vidusskolas atvēšanu 1944./45. m. g. skolā mācījās 444, 1945./46. m. g. — 645 skolēni. Pārmazā ūsārām skolēnu pieaug un pēdējo gadu laikā svārstās ap 800.

Pirmais vidusskolas izlaidums notika 1946. gadā, kad skolu beidza 16 absolventi. Pavisam skolu absolvojējuši 2333 skolēni. No tiem aptuveni 750 beiguši vai beigs augstākās mācību iestādes (LU — 230, LLA — 170), aptuveni 900 dzīvo un strādā Preiļu rajonā.

Sīkāka informācija par skolas dzīvi attiecīgajos periodos atrodāma nupat iznākušajā brošūrā par Preiļu 1. vidusskolas vesturi.

Rakstā izmantoti A. Andžāna diplomas arī skolas arhīva materiāli, kā arī I. Maksimova palīdzība dažādu faktu preci-
zēšanā

19. GADSIMTA 60. gadi ir strauji pārvērsienu gadi Krievijas vēsturē, kā arī skolu dzīvē. Dzīmīšanas atcelšanas likums 1861. gadā noteica, ka valsts (pārgāsta) sapulces kompetence ietilpst arī tiesības lemt par skolu dibināšanu. Tāpēc, vadoties pēc 1864. gada 19. jūlija «Nolikuma par elementārajām tautskolām», kuru mērķis bija vienkāršās tautas bērnu apmācīšana krievu un pareizticības garā, Latgalē sākās tautskolu dibināšana. Izglītības realizēšana Latgalē notika krievu valodā.

Preiļu tautskola — pirmā mācību iestāde Preiļu miestā — dibināta 1865. gadā. Skolotājs bija Aleksandrs Lizlovs. Pirmajā gadā skolu apmeklēja 32 skolēni (visi zēni). Skolas uzturēšanai pagasta pašvaldība piešķīra 512 rubļus. Skolotāja aīga bija 180 rubļu gadā, viņam lika piešķirtis brīvs dzīvoklis.

Preiļu tautskolu 1900./01. mācību gadā pārveidoja par Preiļu divklasīgo skolu, pie kurās 1904. gadā atvēra lauksaimniecības klasī. Kā divklasīgā skola tā pastāvēja līdz 1914. gadam. No 1914. līdz 1920. gadam tajā strādāja tikai 2 skolotāji. Materiālo atbalstu skolai sniedza vietējais Preiļu mužs īpašnieks, kolēģijas sekretārs K. Guļkevičs, piešķirot mācību līdzekļus, inventāru un zemi. Vien-

laicīgi ar Preiļu tautskolu Preiļu miestā carisks Krievijas laikā darbojās Preiļu pareizticīgo draudzes skola (dibināta 1888. gadā), Preiļu vīriešu draudzes skola (dib. 1904. g.), Preiļu četrgradīgo pilsētas skola (dib. 1909. g.).

1920. gadā Preiļu tautskolai pievieno Preiļu četrgradīgo pilsētas skolu un izveido pagasta sešklasīgo pamatskolu (atradās tagadējā Preiļu 1. vidusskolas internātā ēkā). Darbojas arī krievu sešklasīgo pamatskola (tagadējās Valsts apdrošināšanas inspekcijas ēkā Raiņa bulvārī) un ebreju sešgadīga pamatskola (kādū laiku tagadējās krājkases ēkā).

Par mācību līmeni Preiļu sešklasīgajā pamatskolā var spriest pēc Daugavpils aprīnka pamatskolu inspektora pārbaudes aktiem. Jāsaka — skolu pārbaudīja regulāri un diezgan bieži. Mācību darba līmeni skolā raksturo arī 1935. gadā (sakarā ar skolas pastāvēšanas 70. gadadiem) žurnālā «Latgales skolas ievietotais raksts». Tajā teikts, ka skolas pārzinis P. Grīnmanis savā 15. gadā pārzināšanas laikā ir pratis labi nostādīt šo mācību iestādi. Preiļu sešklasīgo pamatskolu beigušie skolēni ar labām sekਮēm spēj turpināt izglītību ģimnāzijās, skolotāju institūtos u. c. skolās.

No pirmsākumiem līdz mūsdienām

Skolā no 1920. līdz 1940. gadam strādājuši katru gadu 6—8 skolotāji. Tā 1928./29. mācību gadā strādā 7 skolotāji: P. Grīnmanis — pārzinis, 5. klases audzinātājs, P. Caunītis — bibliotekārs, 6. klases audzinātājs, E. Grundmane — 4. klases audzinātāja, A. Dzenis — 3. klases audzinātājs, J. Latkovskis — 2. klases audzinātājs, M. Kruste — 1. klases audzinātāja, H. Grīnmane — pirmskolas klasēs audzinātāja. Tīcības mācību pasniedza baznīckungs J. Kalniņš.

Skolā regulāri tiek svinēti tādi valsti svētki kā 18. novembris, bet pēc 1934. gada — arī 15. maijs. Par sevišķu notikumu izvērsās skolas pastāvēšanas 70. gadadienas atzīmēšanas svinības, kurās piedalījās izglītības ministra biedrs — baznīckungs J. Camanis, vidusskolas direktors P. Küls un Daugavpils aprīnka 2. iecirkņa tautskolu inspektors K. Steipa. Katru

mācību gadu Preiļu sešklasīgajā pamatskolā atvērts krievu komplekts (trīs klasses). Par skolotājiem krievu valodas klasēs strādā Mārtiņš un Olga Antipenko. Līdz ar to skolā sāk strādāt 7 latviešu valodas un 2 krievu valodas skolotāji, skolēnu skaits latviešu klasēs — 286, krievi — 126. Latviešu klasēs ar 1936./37. mācību gadu strādā: P. Grīnmanis, H. Grīnmane, M. Jekimovs, Z. Silīna, A. Dzenis, A. Rancāne, S. Klepers.

1940. gadā pie Preiļu sešklasīgās pamatskolas tiek atvērta 7. klase ar trim paralelklašiem un skolēnu skaitu — 80, kā arī 8. klase apmēram ar 20 skolēniem. Skola izvietojas pamatskolas telpās Daugavpils ielā 26. Vienlaicīgi tiek izveidoti astongradīgi krievu skolai (direktors G. Ivanovs), kura izvietojas Raiņa bulvārī (tagad dzīvojamā ēkā).

Sākoties otrajam pasaules karā, krievi un ebreju skolu slēdz,

Šīs vērojama zināma pasīvitate, gan arī tas, ka šogad mēģinājām pretoties tai nenormālajai sistēmai, ka «skola ir otrs mājas». Uzskatu, ka mājas ir mājas un tās ir katram savas, un bērniem pāriem jāzina, ko viņi grib darīt pēc stundām, nevis skolotājiem jānodarbojas ar viņu organizēšanu. Visien zināms, ka ārzemēs pēc stundām skolu aizslēdz, katrais darbojas pats. Pamēgnājām arī mēs skolā tikai mācīties. Bet atzīs, isti labi nav. Tomēr tā ir tradīcija, kas gadīiem ilgi veidojas. Un te nu atklājās arī demokrātijas būtība: ja nav «mieta» (skolotāja, komjaunatnes), kas liek darīt, tad rodas otra galējiba — ja mani nedzen, tad arī nedarišu. Tācu te grību uzsvērti, ka ARBUS.

STUNDU DARBS NETIEK UZSPIETS, bet lieja daļa skolotāju absolūti patstāvigi darbojas, kur ir entuziasms, kur ir profesionāls aicinājums, ir arī rezultāti. Uz entuziasma darbojas pašdarbības kolektivi, skolēnu gatavosana mācību olimpiādēm (labākā rezultāti — fizikā, matemātikā, informātikā, valodās), arī — skolēnu iesaistīšana zinātniskajā darbā (informātikā, psiholoģijā). Ja runājam par entuziasmu, tad jāpiemīn arī abas — steviešu un vīriešu — basketbola komandas, kurās spēlē kā skolotāji, tā skolēni, un kuras šogad kļuvušas par pilsētas čempioniem. Un vēl — pie sporta temas — lepriešējā salidojumā runājam par jauno sporta zāli. Dienējē, uz šo sali-

dojumu tā vēl nav gatava, jācer, ka būs vismaz uz nākošo jubileju — uz skolas piecdesmitgadi.

Par iecerēm. Galvenais — lai skola būtu profesionāla un demokrātiska. Viens no nosacījumiem, lai skola tāda kļūtu, ir izvēles priekšmetu sistēmas leylešanā. Tas ir darbs, ko varējām izdarīt, administratīvi un, ko izdarīt, jaunākajās klasēs. Šai zināmā skola ir demokrātiska, bet profesionāla tā būs, kad mainīsies sabiedrības attieksme pret izglītību. Un tas ir valsts uzdevums. Plānojam ieviest komercnovirzienu vecākajās klasēs. Jaunākajās klasēs eksperimentāli tiks veidotas padziļinātās matemātiku klasēs. Nākošgad jau mēģināsim atsevišķus grūtakos priekšmetus mācīt vairākos līmenīs.

nos. Tuvākajā laikā sāksim skolēnu psiholoģisko testēšanu, veidošim skolēnu psiholoģiskās izpētes centru. Tas būs pašglīdzeklis audzinātājiem, profesionālajā orientācijā, citās jomās.

Noteikti jāsāk darbs pie skolas absolventu apzināšanas, izpētes.

Vēl nedaudz — par dažādu alternatīvo skolu veidošanu. Manuprāt, liekājā daļā gadījumu tā ir tikai izkārtnes mēta. Jebkurā skolā viss ir atkarīgs no attiecīga priekšmeta skolotāja. Un mans — direktora — galvenais uzdevums šeit, Preiļu 1. vidusskola, rūpēties, lai harmoniski notiktu paaudžu māts, lai veco pedagoģu vietā nāktu viņu gienīgā slāstījējā.

Bet, ja man kāds vācītu, vai es esmu labs direktors, es atbildētu, ka nē. Ne vidi man ief tās lietas. Pārāk maz laika tam, kam vēlos nodoties — informatītā, psiholoģijai. Pārāk maz radoša darba. Pārāk daudz laika pamējiem, remontam, citas salīmnieciskās rūpes. Domāju, arī mani laiks meklēt aizstājēju, un pašam kļūt par skolotāju.

Tācu galvenais, ko es tagad gribētu pateikt — ja gribat valrāk uzzināt par savu bijušo skolu, par tās šodienu un arī vīriešu — atnāciet sestdien. Un tad arī mēģināsim visi kopā veidot svētkus sev un savai skolai.

JĀNIS EGLITIS, Preiļu 1. vidusskolas direktors kopš 1980. gada jūnija

**Gadi, direktori,
audzēkņi...**

Uzsakot 1950./51. mācību gadu, abas skolas ēkas — parkā un Daugavpils ielā — bija mācību darbam sagatavotas, apgādātas ar nepieciešamo inventāru, mācību līdzekļiem, varēja norītēt normāls mācību darbs. Pilsēta piecdesmito gadu sākumā nebija elektriskā apgaismojuma (tas parādījās piecdesmito gadu vidū). Mācību darbs, kā arī ārpuskases pasākumi notika pie petrolejas lampu apgaismojuma.

Piecdesmito gadu sākumā 9.—11. klasu

skolēni maksāja mācību maksu 150 rubļu apmērā mācību gadā. Vēlāk šī maksas tika atcelta.

Nodibinoties kolhoziem, skolēni un skolotāji bija spiesti mēnesi piedalīties lauku darbos, dzīvojot kolhoznieku sētās visu darba laiku, ciešot neerības.

Skolā turpināja veidoties dažādu arpus-klašu pasākumu tradīcijas — darbojas literārais pulciņš, kurš izdeva žurnālu «Zvans» (vadīja skolotāja V. Zvirgždina u.c.), bija organizēti izlaiduma klasu atlakstes vakari ar labi iestudētām lugām, citiem priekšnesumiem, kā arī klasu pasākumbas vakari. Aktīvi pašdarbībā piedalījās

Spilgtākie notikumi skolas dzīvē šajā periodā bija skolas jaunās ēkas celtnei un nodošana ekspluatācijā 1962. — 1963. gadā. Šajā darbā bija iesaistījušies kā skolotāji, tā skolēni, vecāki un sabiedrība. No šodienas augstumiem skatoties, tās nebūtu nekas sevišķs, bet sešdesmito gadu sākumā tās bija ne tikai skolas kolektīva, bet arī plašas sabiedrības sapņa piepildījums.

Loti spilgti atminīti saglabājusies Preiļu skolas simtgades atzīmēšanai un skolas skolotāju un absolventu 2. salidojums 1965. gada 1. jūnijā. Gatavojoties minētajiem pasākumiem, skolas kolektīvs R. Grišānes vadībā veica lielu darbu skolas vēstures izpētē un bijušo skolotāju un absolventu uzskaitē. Rezultātā tika likti pamati skolas vēstures muzeja izveidei. Šajā darbā daudz palīdzēja bijušie skolas direktori B. Spulīns, D. Livdāns, agrākā gadu absolventi Zeite, Broks, Gurgāns, Liepniks. Materiālus noformēt palīdzēja A. Grauba, V. Koki-

ari skolotāji — gan iestudējot lugas (G. Priedes «Lai arī rudens» skolotāja K. Butlera vadībā, R. Blaumaja lugas u.c.), gan piedaloties skolotāju deju kolektīvā. Skolā darbojās skolēnu koris, pūtēju orkestris, kuri skolotāja H. Novicāna vadībā piedalījās republikas mēroga pasākumos un guva panākumus.

Vēstures skolotājas R. Grišānes vadībā atlīgas darbu novadpētniecības pulciņš, kurš piedalījās republikas mēroga pasākumos un vēdoja skolas vēstures muzeju.

Paplašinājās skolas tūrisma nodarbiņu pasākumi geografijas skolotājas A. Verdiņas vadībā. Skolas tūristi piedalījās gan

skolas, gan rajona, gan republikas mēroga pasākumos. Skolas komanda skolotāja K. Butlera vadībā piecdesmito gadu vidū ieguva 1. vietu republikas skolēnu tūrisma pirmajā salidojumā.

Skolotāju kolektīvs (pat kravas mašīnā, sezt uz deju soliem) aktīvi piedalījās geogrāfijas skolotājas A. Verdiņas organizētajās ekskursijās uz Krieviju, Ukrainu, Lietuvu, Igauniju, Moldāviju.

DONĀTS LIVDĀNS, Preiļu 1. vidusskolas direktors no 1950. līdz 1960. gadam

Ar darbu un aizrautību

skolēni maksāja mācību maksu 150 rubļu apmērā mācību gadā. Vēlāk šī maksas tika atcelta.

Nodibinoties kolhoziem, skolēni un skolotāji bija spiesti mēnesi piedalīties lauku darbos, dzīvojot kolhoznieku sētās visu darba laiku, ciešot neerības.

Skolā turpināja veidoties dažādu arpus-klašu pasākumu tradīcijas — darbojas literārais pulciņš, kurš izdeva žurnālu «Zvans» (vadīja skolotāja V. Zvirgždina u.c.), bija organizēti izlaiduma klasu atlakstes vakari ar labi iestudētām lugām, citiem priekšnesumiem, kā arī klasu pasākumbas vakari. Aktīvi pašdarbībā piedalījās

ari skolotāji — gan iestudējot lugas (G. Priedes «Lai arī rudens» skolotāja K. Butlera vadībā, R. Blaumaja lugas u.c.), gan piedaloties skolotāju deju kolektīvā. Skolā darbojās skolēnu koris, pūtēju orkestris, kuri skolotāja H. Novicāna vadībā piedalījās republikas mēroga pasākumos un guva panākumus.

Vēstures skolotājas R. Grišānes vadībā atlīgas darbu novadpētniecības pulciņš, kurš piedalījās republikas mēroga pasākumos un vēdoja skolas vēstures muzeju.

Paplašinājās skolas tūrisma nodarbiņu pasākumi geografijas skolotājas A. Verdiņas vadībā. Skolas tūristi piedalījās gan

Tas bija visskaistākais laiks

na. No tā laika liejie absolventu salidojumi pēc 5. gadiem kļuva par tradīciju.

Ar savīpojumu atceros kolektīva ieguldījumu skolēnu zināšanu padziļināšanā. Šī diena iedvesmotāji bija skolotāji E. Bleive, V. Gerbere, K. Butlers, A. Rumba.

Skolas kolektīvs 60. gados bija liderpozīcijās rajonā un republikā novadpētniecībā, tūrisma, māksliniecīkāja pašdarbībā. Skolā darbojās labi skolēnu kori, deju kolektīvi, dramatiskā kopa, fizkulīriešu kolektīvs.

An gandarījumu un pateicību atceros tos skolotājus, uz kuriem balstījās viss skolas darbs. Tie bija: E. Livdāne, R. Grišāne, K. Butlers, E. Bleive, T. Vaivode, V. Gerbere, P. Brodužs, A. Rumba, B. Gurgāne, H. Novicāns, M. Jumāre, A. Pošeika.

Preiļu 1. vidusskolas kļuva par pionieru rajonā skolēnu pagarināto dienās grupu organizēšanā. Par cēlmīlauzi šajā nozarei kļuva skolotāja T. Zāleska.

60. gadi bija laiks, kad veidojās valrāku

jaunu skolotāju — A. Vilcānes, L. Ondzules, I. Jeršovas — dārba prasme.

Priecājos, ka daudzi to gadu absolventi kļuviši aktīvi tagadējā atrīnās laikmetā: P. Pizelis — laikraksta «Novadnieks» redaktors, A. Pauniņš (tagad Pastore) — LDDP Preiļu rajona komitejas sekretāre.

Patiem apzināties, ka Preiļu 1. vidusskolas kolektīvs turpināja un bagātināja aizsāktās tradīcijas un uz to pamata guva labus panākumus viss skolas dzīves jomās 70. un 80. gados. Lai jums labi panākumi arī 90. gados — brivas un neatkarīgas Latvijas Republikas atjaunošanas periodā! Audzināsim zinošus, augsti tikumiskus un kultūralus pilsonus, patiesus savas dzīmtās zemes patriotus.

MECESLAVS ZĀLESKIS, Preiļu 1. vidusskolas direktors no 1960. līdz 1970. gadam

Spēka gadi, aizvadīti ar jums...

Septiņdesmito gadu vidū skolā izveidojām mācību priekšmetu kabinetus un sāk strādāt pēc t. s. kabinetu sistēmas. Palīdzēja to reizejoties skolas šefi — SCO (I. Heinackis) un M. Gorkija kolhozs (E. Broks). Bet visvairāk darīja paši skolotāji, strādājot arī atvainājumu laikā. Tagad, protams, varam debatēt par to, vai vajadzīga bija tāda sistēma, vai nebūtu bijis labāk, ja skolēnam kārī vecuma posmā būtu ieradīta viena noteikta telpa — viņa kārtējais. Bet mācību līdzekļi?

Sajā posmā tika atvērti arī fizikas — matemātikas padziļinātās apmācības klasei. Mēs to nemaz negribējām darīt, bet, zobs sakodusi, izpildījam ieplānoto no augšas. Abas ar L. Ondzuli nobirdinājām pa asari (viņa — pirms došanās pie nodalas vadītāja I. Vilcānes, es — mājupceļā) un kārīmies pie darba. Abu skolotāju — E. Bleives un L. Ondzules — padziļinātā fizika un matemātika tomēr attaisnoja sevi. Šo klasu audzēkiem iestāšanās augstākās mācību iestādēs nesagādāja grūtības.

Pakāpeniski skolā ienāca jaunie pedagogi. Lielākā daļa no viņiem — mūsu bijušie audzēkņi. Atnāca labākie, spējīgākie, ar jaunām vēsmām, idejām. 1986. gadā jau puse no pedagoģiem bija «pašu audzīnātie».

Septiņdesmitajos gados rosīgi darbojās skolas lepnīcas — novadpētniecības muzejs, kuru vadīja R. Grišāne. Tā bija skolas dzīvā saikne ar absolventiem (sarakste, iktišanās, viņu talāko gaitu izpēte). Tikām atzīmēti republikā.

Ari LOTOŠu kustība aizsākās minētajā posmā, O. snījās meitenes un zēni Cik

dzudz piedzīvojumu, pārdzīvojumu, noslēpumu un nerātnību pastrādāt šajās nomērēs! Tika jau darīts arī darbs (cita starpā).

Ipaši izcēlās P. Skuteļa vadītās vienības K. Markska kolhozā.

Skolā bija izveidotas interesantas tradīcijas. Tās mēs pilnveidojām un kopām. Par visas skolas svētkiem tika uzskatīti lieli absolventu salidojumi. Tādi notika 1971., 1976., 1981., 1986. gadā. Visjaukākie man skīta abi videjē. Tādu nevīstotu sirsniņu, pacīlātību, jautrību, smeldzi — visu reizi var reti verot pieaugušo sajetos.

Interesanti bija komjaunatnes gadādienu, 9. klasu iepazišanās, Jaungada un skolas atskaites koncertu vakari, dramatiskā kolektīva (vadītāja M. Jumāre) braucieni uz republikas skātēm, panākumi tajās. Viss šos pasākumus kupīnāja H. Novicāna vadītā kori, pūtēju orkestris, vokāli — instrumentālais ansamblis, deju kolektīvi (E. Bleive, S. Vilcāne, T. Vaivode).

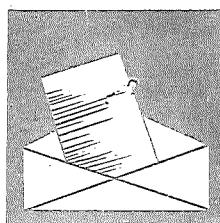
Ar skolas IDK «Daņki» (vadītājas R. Lustika, L. Ozoliņa) starpīgācību notika skolēnu delegāciju apmaiņa ar Baltkrievijas, Igaunijas, Krievijas, Lietuvas un Ukrainas skolām.

Spilgti atmināti palikuši vairāki klasu kolektīvi. Tā, 25. izlaiduma audzēknē: M. Ondzule, A. Ciša, māsas Zagorskas, S. Troka, R. Brice, A. Rozentāls bija ne tikai cītīgi mācībās, bet arī prasmīgi skolas sadzīves organizētāji.

Interesanti, atjautīgi, ar izdomu veidotī bija klasu pašdarbības vakari — skates. Ipaši izcēlās 28. izlaiduma audzēknē: O.

Kuzmina, V. Ivanova, E. Smukste, L. Hezackis, L. Novicāns.

Bet kur tad 29. izlaiduma jaukās sportistes, atjautīgās un aizrautīgās pašdarbīnieces L. Svoka, I. Gierkena, I. Mūrniece, V. Ozoliņa, I. Soikai No 30. izlaiduma audzēkniem darbīgākie bija G. Skrimblis, Z. Zīle, A. Vucāns, I. Lavrinovi

Plūdi Kooperatīva iela

Isti plūdi redzami Preiļu tirdzniecības darbinieku kopītnē Kooperatīva ielā. Daudzus gadus par diviem ūdens krāniem dienu un nakti plūsti ūdens. Saimniecisko lietu vadītāju Vaivoda kungu jau vairākkārt esam informējuši, viņš ir pat redzējis šo «stihiju», bet laikam nespēj neko darīt. Vienam rakstītu varāki iesniegumi, kuros lūdzām nomainīt krānu vai darīt ko citu lietas labā. Nekas nav mainījies.

Varbūt var palīdzēt Preiļu pilsetas izpildkomiteja? Varbūt kāds kooperatīvs? Jo ūdens plūšana taču jāaptur. Tā rezultātā virtuvei jau sen izveidojies «dikis», siena lehrukusi. Man skriet, ka ūdenstornīm slodze būtu mazāka, ja šajā vietā izdots likvidēt ūdensnoplūdi. Un kā būt cilvēkiem, kuri te dzīvo?

B. IVBULE.
Preiļos

Izlasijsām šī gada 16. aprīļa numurā rakstu «Novadnieks»: vai izdzīvosim tirgus apstākļos? Nolēmām uzrakstīt arī savas domas. Laikrakstam ir jāizdzīvo, jo tas ir vienīgais rajona laikraksts, kur jebkurš no iedzīvotājiem var gūt svarīgu informāciju un sajust rajona pulsu. Mūsu rajonā tāds laikraksts ir «Brīvā Daugava». Nesen parādījās vēl viens, kooperatīva laikraksts «Jēkabpils Vēstnesis». Ja pirmais maksā 10 kapei-

kas, tad otrs — jau 20 kapeikas. Neviens nejautāja, vai to kāds lasīs un par kādu cenu. Iznāk un viss. Tāpat ierosinām arī laikrakstam «Novadnieks» paaugstināt cenu. Ja tas ir ar 4 lappusēm, tad droši, lai tā cena ir 20 kapeikas, bet, ja ar 8 lappusēm, tad — 40 kapeikas. Pašreizējos dārdzības apstākļos kapeikām nav vērtības, bet iegūtai informācijai gan.

Jūsu rajonā noteikti no-pērkama arī Jēkabpils ko-

operatoru avīze «Saimē», un tās cena ir 40 kapeikas par 8 lappusēm. Neteikt, ka tā būtu interesantāka un saturā bagātāka.

Mūsu ierosinājums — veidojet, lūdzu, kādu Sestdienas lappusītī mājai un atpūtai, kā to iesākusi «Brīvā Daugava». Esam noguruši no politikas un dzīves dārdzības.

Ar cieņu G. un C. IVANOVI, Jēkabpili

P. S. Jūsu avīzīti ceram sanemt arī turpmāk.

Nedienas ar televizoriem

Vēlreiz grību rakstīt par to, kā Līvānu iedzīvotājus apkalpo televizorū un radio remonta darbnīca. Nedienas vien sanāk. Ja sabojājas televizors, tad tas uz darbnīcu obligāti jāved pašam, jo darbnīcā allaž dzird vienu un to pašu atbildi: «Nav ne mašīnas, ne benzīna!»

Nesen bija kooperatīva meistari, kuri brauca uz mājām pēc izsaukuma. Diemžēl tādu meistarū kā Balašova kungs vairs Līvānos

nav. Viņš bija īsts goda cilvēks un labs amata pratējs.

Manuprāt, remontdarbnīcā aplaumi tiek organizēta radio un televizijas remontdarbnīcas. Zinu cilvēkus, kuri pagaldām atturas no sabojāto priekšmetu remontā pieņem nespeciālistus. Divaini gan kā tā uz «dullo» var noteikt vānu. Varbūt kādam tas ir ļoti izdevīgi? Pašlaik, kad veikalā nekas vairs nav nopērkams, nav pieļaujams, ka sadzīves priekšmetu remontēšana cilvēkiem sagādā tik lielas rūpes.

Domāju, ka šādu neorganizētu izjūtu ikviens rajona iedzīvotājs, kam nācies apmeklēt radio un televizijas remontdarbnīcas. Zinu cilvēkus, kuri pagaldām atturas no sabojāto priekšmetu remontā pieņem nespeciālistus. Divaini gan kā tā uz «dullo» var noteikt vānu. Varbūt kādam tas ir ļoti izdevīgi? Pašlaik, kad veikalā nekas vairs nav nopērkams, nav pieļaujams, ka sadzīves priekšmetu remontēšana cilvēkiem sagādā tik lielas rūpes.

A. MININA,
Līvānos

Kur jūs esat, mūsu vēlētie deputāti?

Jau labu laiku, iepērkoties mūsu rajonā un dažkārt aizbraucot uz kaimiņu rajoniem, esam nobāžjušies, ka citur var nopirk tādas preces, ko Līvānos ar uguni nesamēklēsi. Atceros, ar kādu sajūsmu mēs vietējā pašpārvalde vēlējām savus cilvēkus, jo tiecājam, ka nu viņi gan ievēdis kārtību arī tādā smaga sfērā kā

tirdzniecība. Bet nu nekā! Tāpēc es jums, cienījamie deputāti, grību jautāt, kur jūs esat? Kāpēc jūs pagājušajā gadā nolēmāt, ka jāievieš piemēram, kafijas taloni, ja vairumam iedzīvotājū tā arī to neizdevās nopirk? Sākumā taču bija informācija, ka šķistošās kafijas iedalīts tik, ka iznāk katram. Šogad atkal ieviesa talonus,

jo jūs tā balsojāt, neskatoties uz to, ka pērnā gada taloni vēl nebija atprečoti. Kāpēc. Vai tirdzniecības darbinieki — nokļūdījās? Cienījamie deputāti, ja jau šīs kafijas nav, tad taloni kā tādī nav nepieciešami!

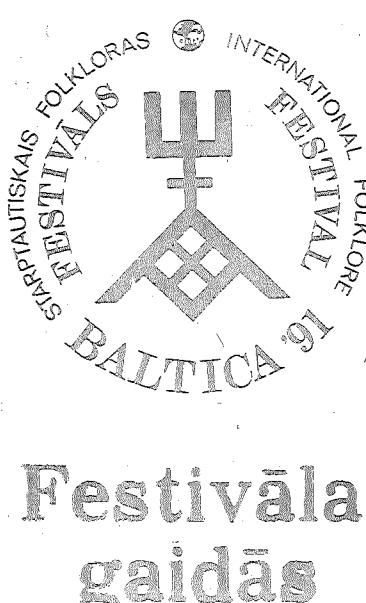
Daugavpils universālveikalā ir nodalīja, kur pārdom velju, pie tam plašā izvēlē un, protams, sava

rajona cilvēkiem. Viriesu peldbikses un sporta bikses tur pārdom bez taloniem. Līvānos veju uz taloniem iztīrojot pussundas laikā, bet es personīgi to nekad nesmu redzējusi un varejusi nopirk. Ko man dod apavu taloni, ja arī apavu nav.

Tāpēc es vēlreiz jūs aicinu, cienījamie deputāti, ne tikai balsot

par talonu ieviešanu, bet painīresēties, kāpēc pret tiem nav precu. Varbūt mūsu rajons ir ieskaņīt otrajā šķirā un mums neiedala pat minimālo daudzumu? Varbūt ir kāds cīts iemesls?

V. KALNINA,
Līvānos

Festivāla gaidās

Jurgu dienas priekšvakarā Preiļu novāda folkloras biedrība pulcināja kopā folkloras ansambļu dalībniekus, lai kopīgi vienotos par to, kā tad īstī rajona pašdarbinieki un amatnieki piedalīsies Starptautiskā folkloras festivāla «Baltica-91» pasākumos rajonā un Rīgā.

Ar festivāla programmu un mūsu uz Rīgu izvirzīto piecu folkloras ansambļu — Saunas, Riebiņu «Jumaleņas», Līvānu «Latava», Vidsmuižas un Preiļu pagasta kolektīvu uzdevumiem tajā iepazīstināja klātesošos Latvijas Republikas Kultūras ministrijas E. Melngaila. Zinātniski metodiskā centra direktora vieniece, F. Brīvzemnieka Latviešu folkloras biedrības līdzpriekšsēdētāja L. Ose.

Apsprieda arī, kā rajonā sagaidīs ciemus no ārzemēm. Katru viesu kolektīvu 12. jūlijā uzņems folkloras ansambļu grupa, bet vakarā visi folkloras draugi tika lūgti vispirms šādās izstādes organizēt pagastos, no kurām tad varētu atlasiit darbus kopējai izstādei Preiļos.

Saieta dalībnieki apsprienda novada folkloras biedrības plānus un uzdevumus to realizēšanai. Ne-trūka arī dziesmu, jo katrs kolektīvs piedāvāja savējās, kuras, pēc viņu domām, tad varētu skanēt lielajā «Balticas» pasākumā 13. jūlijā. Un tās arī skanēja, gan atsevišķu kolektīvu sniegumā, gan arī kopdziedājumā.

Tiek domāts arī par daiļamatu izstādes organizēšanu kinoteātrī «Ezerzeme» par godu festivālam, un tāpēc folkloras draugi tika lūgti vispirms šādās izstādes organizēt pagastos, no kurām tad varētu atlasiit darbus kopējai izstādei Preiļos.

Visus uz dziedāšanu mudināja rajona folkloras ansambļu virsvaldītājs Jānis Teilāns. Dziesmas

Dievhamā

Sogad Priekuļu deviņgadīgās skolas 2.—9. klašu skolēni apgūst tiešības mācību.

21. aprīlī mūsu skola organizēja svētēlojuma ekskursiju uz Preiļu Dievnamu. Daži no mums tajā bija pirmo reizi. Dievnamā ir ļoti skaists gan no ārpuses, gan arī iekšpusē. Visi altāri bagātīgi izpušķoti ar ziedu kompozīcijām un zaļumiem.

Mēs piedalījāmies rīta dievkalpojuma dekanās svētrunā, kurā Preiļu dekāns runāja par cilvēka dzīves mērķi, kas jau bērni bākatram ir jāizvēlas, un dzīve jāvada tā, lai tiektos uz galveno mērķi — Dievu, jo tad varēsim sasniegt mūžīgo svētlaimi.

Pēc dievkalpojuma dekanās mūsu uzaicināja tuvāk altārim un katram uzdāvināja pa svētbildītei, par ko bijām ļoti priešīgi.

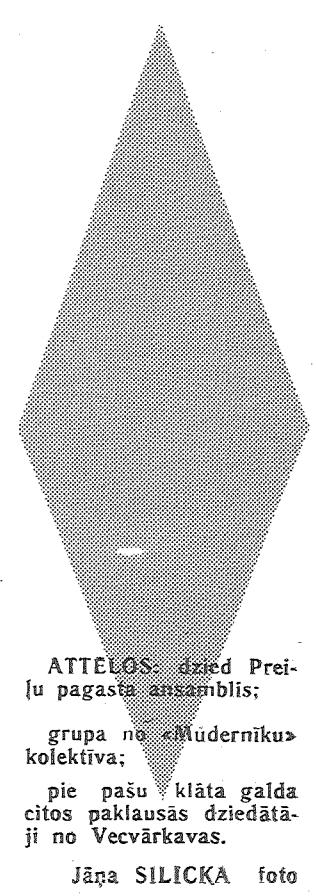
Pirms došanās mājup, tīcības mācības skolotāja mums izrādīja baznīcu un pastātīja par katru altāri un svētēlojumu. Apskatījām arī ļoti skaisti iekārtoto Bērلنēs stallīti.

Tad mēs laimīgi devāmies mājup, jo Svētdienas nienākumu bijām izpildījuši.

K. PODZIŅA, Priekuļu deviņgadīgās skolas 6. klases

par talonu ieviešanu, bet painīresēties, kāpēc pret tiem nav precu. Varbūt mūsu rajons ir ieskaņīt otrajā šķirā un mums neiedala pat minimālo daudzumu? Varbūt ir kāds cīts iemesls?

V. KALNINA,

ATTELOS: dzied Preiļu pagasta ansamblis;

grupa no «Mūderniku» kolektīva;

pie pašu klāta galda citos paklausās dziedātāji no Vecvārkavas.

Jāņa SILICKA foto

Derīgi padomi

MAIJĀ, ja uz plaukstošām lapām parādās salnas tauriņu valci kaitēķu kāpuri, tie nesaudzīgi jāapkaro, pretējā gadījumā šie koki var palikt kaili un tā būs nodarīts liels posts. Augļu koki jāapņem ar kalcija arsenātu (uz 100 litriem 250 grami un 750 grami svārigi dzēsts kaļķis). Ziedu pumpurus bojā smecernieks, tā darbību var ierobežot, ja agrī rītos zem kokiem paklāj segas vai palagus un zarus strauji sapurina. Vabolites, kas šajā laikā vēl ir sastingušas, viegli nokrit, un tās var uzaši.

Augļu kociņi jāpōtē pirms lapu plaukšanas, potvasks jāiegādājas no drošiem avotiem vai jāgatavo pašiem. Ir gadījies, ka tam bijis piemērīts neattīrīts terpentīns, kas apbedzīna mizu, potējumi aiziet bojā. Augļu koki un ogulāji jāstāda, kamēr lapas nav sākušas plaukti. Vainagu apgrīšanā jāievēro, lai galvenais zars būtu garaks, bet sānu — saisināmi par vienu tressālu, pie kam augše jāpārvež īsāki, lai gali atrastos uz vienas horizontālas plāksnes (vizuāli).

Dārsz jāmēlo ar satrūdējušiem kūtsmēsliem vai kompostu, kā arī superfosfātu un četrdesmitprocēntīgo kālija sāli un sērskābo amonjaku apmēram pa 30 gramiem uz vienu kvadrātmētru no sastāva.

Mēneša sākumā jāizstāda agrinie galvinu un puķu kāposti; vēlinie galvinu, kas aprīli īesēti aukstās lecētis, jāpārpīkē labi sagatavotās dobēs. Līdz 15. maijam jāpabeidz sēt izturīgākie dārzāji — burkāni, pēfersīli, galda bietes, cīgoriņi, skorconeri, pastinaki, sipli un citi, bet mēneša otrajā pusē — zemās un augstās pupiņas, kukurūza. Labāk būtu stādīt pupiņu dēstus, kas sagatavoti lecētis. Pēdējās mēneša dienās laukā dobēs var sēt gurkus, bet gan tikai aizsargātās vietās. Katru rītu jāapskata spargeļu dobes, jāizlauž īlko redzamību asni, lai tie būtu 20—25 cm gari, jau aprīla beigās uz saknēm bija jāuzrauš 25 cm biezi zemes valnīši. Jāizlauž arī rabarberu kāti.

JAUAGLONAS LAUKSAIMNIECIBAS SKOLA

(228284, Preiļu rajons, Jaunaglona, tālrunis 17731, 17743) 1991.—1992. mācību gadā uzņem audzēkņus šādās profesijās.

Uz devīngadīgās skolas bāzes

1. Zemkopis. Iegūstamā kvalifikācija: A, B, V, G, D kategorijas traktorists, B, C kategorijas auto vadītājs. Apmācību laiks 2 gadi un 10 mēneši. Iegūst vidējo izglītību. Mācības — latviešu un krievu valodā.

2. Lauku māju saimniece (specializācija — ēdienu gatavošana). Iegūstamā kvalifikācija: slaucēja 3.—4. kategorijas pavārs. Mācību ilgums 2 gadi un 10 mēneši. Iegūst vidējo izglītību. Mācības — latviešu un krievu valodā.

3. Lauku māju saimniece (specializācija — lopkopības pārrauðzība). Iegūstamā kvalifikācija: 2. klases slaukšanas meistars, lopkopības pārraugis. Mācību ilgums 2 gadi un 10 mēneši. Iegūst vidējo izglītību. Mācības — latviešu valodā.

4. Plaša profila traktorists mašīnists. Iegūstamā kvalifikācija: A, B, V, G, D kategorijas traktorists, 2.—3. kategorijas lauksaimniecības mašīnu un iekārtu remontatslēdznieks. Mācību ilgums 1 gads un 10 mēneši. Bez vidējās izglītības iegūšanas. Mācības — latviešu un krievu valodā.

5. Lauku ceļniecības meistars. Iegūstamā kvalifikācija: 2.—3. kategorijas betonētājs, 2.—3. kategorijas mūrnieris, 2.—3. kategorijas apmetējs. Mācību ilgums 1 gads un 10 mēneši. Bez vidējās izglītības iegūšanas. Mācības — latviešu un krievu valodā.

Uz vidējās izglītības bāzes

1. Automobiļu remontatslēdznieks, auto vadītājs. Iegūstamā kvalifikācija: 2.—3. kategorijas automobiļu remontatslēdznieks, B, C kategorijas auto vadītājs. Mācību ilgums 1 gads. Mācības — krievu valodā.

2. Elektro un gāzes metinātājs, auto vadītājs. Iegūstamā kvalifikācija 2.—3. kategorijas elektrometinātājs, 2.—3. kategorijas gāzmetinātājs, B, C kategorijas auto vadītājs. Mācību ilgums 1 gads. Mācības — latviešu valodā.

Grupās ar vidējās izglītības iegūšanu iestājoties jākārto iestājekārni: matemātikā (rakstos) — 1991. gada 7. jūnijā, dzimtajā valodā (sacerējums) — 1991. gada 11. jūnijā.

Grupās bez vidējās izglītības uzņem bez iestājekārniem uz pārrunu pamata.

Skolas audzēknai saņem stipendiju — 45 rbl. mēnesi un kompensāciju — 61 rbl. mēnesi. Skolā ir kopītnie.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums,

izglītības dokuments,

raksturojums,

medicīniskā izziņa (forma Nr. 086 y),

izzīna no dzīvesvietas par ģimenes sastāvu,

sešas fotokartīnas (3×4 cm),

dzīmšanas apliecība vai tās noraksts.

Dokumentus pieņem ik dienas, izņemot sesidienas un svētdienas, no plkst. 9.00 līdz 17.00 grupās ar apmācības laiku 2 gadi un 10 mēneši līdz 6. jūnijam, pārējās grupās — līdz 23. augustam.

Atvērto durvju diena — 1991. gada 19. maijā.

Si gada 11. maijā plkst. autokrosā. Ieeja 1 rbl., skonto 12.00. Jaunaglonas autotrasē lēniem — 0,50 rbl. «Ilzezers» notiks sacensības

Orgkomiteja

RAJONA IEDZIVOTAJU IEVĒRIBAI

■ Maijā individuālo motolidzekļu ipašniekiem benzīnu pārdos pret maija tajoniem. NORMAS: automašīnu un motociklu ar blakusvāģiem ipašniekiem pārdos 90 litrus (30 litrus pret katru talonu), motociklu bez blakusvāģiem un motorlaivu ipašniekiem — 30 litrus (10 litrus pret katru talonu), mopēdu, motorolleru, motobloku un tiem pielidzinātu lauksaimniecības mašīnu ipašniekiem — 30 litrus (10 litrus pret katru talonu). Vienā reizē varēs iegādāties ne vairāk kā 60 litrus benzīna.

■ Maijā pret tajoniem pārdos šādas pārtikas un rūpniecības preces:

pret 5. cukura talonu — 1 kilogramu cukura,

pret 5. alkoholisko dzērienu talonu — 1 pudeli alkoholisko dzērienu,

pret 5. tabakas izstrādājumu talonu — 8 paciņas tabakas izstrādājumu,

pret kafijas talonu — 100 gramus šķistošās kafijas vai 0,5 kilogramus kafijas pupiņu,

pret 3. makaronu izstrādājumu talonu — 1 kilogramu makaronu (otrajam ceturksnim).

pret 10. talonu — 1 kilogramu sāls (otrajam ceturksnim),

pret 1. talonu — apavus, izņemot gumijas, veltos un filca,

pret 2. talonu — vīriešu vai bērnu zekes vai bērnu zebkikses,

pret 3. 4. talonu — sieviešu, vīriešu un bērnu velu,

pret 5. talonu — vīriešu vai bērnu kreklus,

pret 8. talonu — elektrospuldzes.

OTRDIENA, 7. MAIJS

TV RIGA

17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — Zinas. 18.05 — Dok. filma «Labestības ābece». 18.25 — R. Strausa simfoniskā poēma «Nāve un apgaismības». 18.55 — Mācības angļu valodu. 18.25 — Vēstures lappuses. Latvijas Republikas armija (1920. — 1940. g.). 19.50 — «Lūdzu vārdulī». 20.00 — Zinas. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Ekrāns bērniem». 20.40 — LR Augstākajā Padomē (krievu val.). 20.50 — Zinas (krievu val.). 21.00 — «Zalais ceļš». 21.35 — «Vienu dienu Bernholmā». 22.00 — «Panoramā». 22.20 — Mākslas filma «Sausmu dziesma».

MASKAVAS I PROGRAMMA

8.00 — Dok. filma 8.25 — «Aiceros kara ceļus...» 8.50 — Koncerts. 9.35 — Dok. filma «Maršals Zukovs». 11.00 — «Uzvarētāji». 12.00 — Sodien — Uzvaras svētki. 12.15 — «Nevaru aizmirst...» 13.00 — Kādas izrādes vēsture. A. Mironovs un A. Papanovs Satīras teātri. 14.05 — Multiplikācijas filma. 14.15 — «Visiem patik cirks». 15.00 — TZD. 15.15 — Mākslas filma «Divi kareivji». 16.30 — Dok. filma. 16.50 — «Spēlejiet, ermonīkai!». 18.25 — Multiplikācijas filmas. 18.50 — Klusuma brīdis, godinot cīņā pret fašismu kritušos. 19.15 — Mākslas filma «Kareivji». 21.00 — «Laiks». 21.45 — «Kareivju dziesmu festivāls». 00.15 — TZD.

MASKAVAS II PROGRAMMA

8.00 — Rīta vingrošana. 8.20 — Multiplikācijas filmas. 8.50 — «Isā stāsta antologija». 9.50 — Filma bērniem. 11.05 — Filmizrāde «Karam nav sievietes sejai». 13.05 — Koncerts. 14.05 — Dok. filma. 14.55 — N. Ruslanovas pieņīpas koncerts. 16.20 — Multiplikācijas filma. 16.35 — Mākslas filma «Volodjas dzīve». 1. un 2. sērija. 18.50 — Klusuma brīdis, godinot cīņā pret fašismu kritušos. 19.10 — «Mani biedri — kareivji». 19.20 — Dok. filma. 19.45 — Krievijas parlamenta vēstnesis. 20.00 — «Labu nakti, mazulī!». 20.15 — Gorodki. 21.00 — «Laiks». 21.45 — Mākslas filma «Karš». 4. sērija. 23.00 — Eiropas čempionāts boksā.

PIEKTDIENA, 10. MAIJS

TV RIGA

9.00 — «Savai zemītei». 9.45 — «Zalais ceļš». 10.20 — Mākslas filma «Sausmu dziesma». 17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — Zinas. 18.05 — Koncertfilma. 18.20 — Bērniem. «Multimīkla». 18.40 — Mācības angļu valodu. 19.00 — «TV pastāvīgā komisija». 20.00 — Zinas. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — Klasiskās mūzikas koncerts. 20.35 — «Miedziņš nāk!». 20.50 — Zinas (krievu val.). 21.00 — Izrāde «Mēness likteņa pabērniem». 22.00 — «Panoramā». 22.20 — Izrādes turpinājums. H. Risina izstāde. 22.00 — «Panoramā». 22.20 — «Lifīšs».

MASKAVAS I PROGRAMMA

6.30 — «Rīts». 9.00 — «Lietišķais kurjers». 9.15 — «Advo-kāts». 3. sērija. 10.20 — Multiplikācijas filma. 10.30 — «Vārds». 12.00 — TZD. 12.15 — «Rokstunda». 15.00 — TZD. 15.15 — Ismetrāžas mākslas filma «Citas spēles». 15.40 — «Bērnu stundas». 16.40 — Mākslas filma bērniem «Vasilijs Skaistās». 18.10 — «Meklējet sievieti». 18.25 — P. Caikovska skandabi. 18.55 — «Tiem, kam un veciemi». 19.45 — Mākslas filma «Pīkējošā bumbvedēja hronika». 21.00 — «Laiks». 21.45 — «Mūzika ēterā». 23.45 — TZD. 00.05 — Jūs aicina kafejnīca «Cejasoma».

MASKAVAS II PROGRAMMA

8.00 — Rīta vingrošana. 8.15 — Objektīvs. 8.50 — Multiplikācijas filma. 9.10 — Krievu valoda. 9.40 — Par Jakutskas rezervātu likteņi. 10.15 — «Plus vienpadsmits». 13.45 — Amerikānu futbols. 14.45 — Zinātniski populāra filma «Eiropas kultūras galvaspilsētaš» (Vatikāns). 15.55 — «Zēlsirdiba». 17.55 — PSRS kausa izcīņa futbolā. Pusfināls. 19.50 — «Kolāža». 20.00 — «Labu nakti, mazulī!». 20.15 — «Atslēga uz pasaules tirgu». 20.45 — Spēle pūlēju orkestris. 21.00 — «Laiks». 21.45 — Mākslas filma «Karš». 3. sērija. 23.00 — Eiropas čempionāts boksā.

CETURTDIENA, 9. MAIJS

TV RIGA

9.00 — «Vēstures lappuses». 9.35 — Multiplikācijas filma. 9.55 — «Vienu dienu Bernholmā». 10.15 — Mācības angļu valodu. 10.35 — Dok. filma. 17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — Zinas. 18.05 — «Kinostāsti par dabu». 18.30 — Mācības angļu valodu. 18.50 — Skan Doma ērģeles. 19.20 — «Sēta». 19.50 — Deputāta komentārs. 20.00 — Zinas. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Bībelēs stāsti bērniem». 20.45 — Zinas (krievu val.). 21.00 — Programma «X». 22.00 — «Panoramā». 22.20 — «Programma X».

MASKAVAS I PROGRAMMA

8.00 — «Ekrāna jaunums». 20.00 — «Panoramā». 20.20 — Sludinājumi. 20.45 — «Medīzīnā nāk!». 20.50 — Zinas (krievu val.). 21.00 — «Aicinājums». 21.45 — «Katrū sestdien — Tēnis». 22.00 — «Labvakars».

MASKAVAS II PROGRAMMA

6.30 — Dok. filma. 7.00 — «Rīta zvaigzne». 8.00 — TZD. 8.15 — Ritmiskā vingrošana. 8.45 — Sports visiem. 9.00 — «Rīta agrīnā». 10.00 — «Tēvzemēs sardze». 11.00 — «Rīta izklaidējoša programma». 11.30 — Ceļotāju klubis. 13.

36. ARODVIDUSSKOLA nākošajā mācību gadā uzņems audzēkņus sekojošās profesijas:
 stikla šķiedras iegūves operators,
 stikla šķiedras ķepotāja (ar iemāņamām mājturibā),
 mērinstrumentu un automātikas elektroatslēdzniekus
 (uzņems Valmieras un tās apkārtnes jauniešus ar
 Valmieras uzņēmumu nosūtījumu),
 sieviešu drēbnieces,
 eksperimentāla daudzprofesiju grupā (uzņems val-
 mieriešus):
 meitenēm — sanitāres—medicīnas māsu palīgi,
 ekonomiskās informācijas skaitļotāji, uzskaitveži, zē-
 niem — instrumentalslēdznieki,
 virpotāji,
 frēzētāji.
 Mācību ilgums 3 gadi, uzņem ar 9 klašu izglītību,
 Skaitļojamo mašīnu operatori.
 Mācību ilgums 1 gads, uzņem ar vidusskolas izglī-
 tību.

RAZOSANAS APVIENIBAS «LATVIJAS LINIS
ARODVIDUSSKOLA uzņem audzēkņus 1991./92. m. g.
 šādās specialitātēs:

- vērpēji,
- lēnu salicējas — priekšķīdītās vērpējas,
- tīnējas šķeterētājas,
- audējas.

Sajās specialitātēs uzņem jaunietes un jauniešus vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 9—12 klašu izglītību. Mācību ilgums 1—3 gadi. Stipendija 90 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodvidusskolas beigšanas darbs nodrošināts apvienībā «Latvijas lini» ar mēneša algu 300—600 rbl.

Mācības un darbs 5 dienas nedēļā. Visus audzēkņus nodrošina ar kopmitni. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās. Mācības notiek latviešu un krievu valodās.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti:

- dokumenti par izglītību,
- dzīmšanas aplieciņa vai pase,
- izziņa par veselības stāvokli,
- izziņa no dzīvesvietas,
- 6 fotokartītes (3x4).

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 229600, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tālrunis 23281.

DAGDĀS LAUKSAIMNIECTĪBAS SKOLA
 (228474, Krāslavas rajons, Dagda, Brīvības ielā 3,
 tālruni 53559, 53092)

1991.—1992. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:
 — iegūst vīdejo izglītību

1. Fermeris, B un C kategorijas autovadītājs, remontatslēdznieks. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību ilgums 2 gadi un 10 mēneši.

2. Mājturība (iegūstot šūvējas, lopkopja un dārzenkopja iemājas). Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību ilgums 2 gadi un 10 mēneši.

3. Sieviešu vīrsdrēbju šūvējs (iegūst piegriezēja iemājas). Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību ilgums 2 gadi un 10 mēneši.

Bez vidējās izglītības iegūšanas (darbojas vākarskola)
 1. A, V, G kategorijas traktorists mašinists, gāzes un elektro-

metinātājs. Mācību ilgums 2 gadi.

2. Mūrniers, betonētājs, apmetējs (iegūstot krāšņu mūrniera iemājas). Mācību ilgums 2 gadi.

3. A, B kategorijas traktorists mašinists. Mācību ilgums 1 gads. Pieņem jauniešus no 16,5 gadu vecuma.

4. Mājturība (iegūst lopkopja un laukkopja darba iemājas). Mācību ilgums 1 gads.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:
 — iesniegums

— dokumenti par izglītību,
 — medicīniska izziņa (forma Nr. 086 y),

— izziņa no dzīvesvietas,
 — dzīmšanas aplieciņa vai pase,

— sešas fotokartītes (3x4 cm).

KONSERVU UN DZERIENĀNU BAUSKAS AGRORŪPNECISKAIS KOMBINĀTS (SKF) šī gada pārstrādes sezonā neierobežotā daudzumā iepirkis ābolus.

Iepriekšēja ligumu slēgšana notiek līdz 1. jūnijam. Cena pēc vienošanās.

Adrese: 229300, Bauskā, pasta kastīte 152. Tālrunis 23868, 23369.

SAIMNIECISKĀ APREKĀNA UZNEMUMS «PREILI» pārdom uzņēmumiem un individuālajām personām monolitās dzelzsbetona garāžas

KIROVA KOLHOZS aicina pilsētas iedzīvotājus uz akmeni novākšanu no sēju-miem, sākot ar šī gada 9. maiju. Samaksas par 1 tonnu akmeni — 6,0 rbl. Pulcēties plkst. 8.00 Preilos pie taras pieņēmšanas punkta.

VILĀNU 4L. ARODVIDUSSKOLA

1991.—1992. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

1. Apgaismes un spēka tīku un spēka elektrolekārtu elektromontieris (iegūst autovadītāja tiesības).

Uzņem jauniešus, kuri beiguši 9 klašas. Mācību ilgums — 3 gadi. Dokumentus pieņem līdz 1991. gada 1. jūnijam. No 1991. gada 1. jūnija jākārto iestājekārni literatūrā (sacerējums) un matemātikā (rakstiski).

14. ARODSKOLA

(Rēzeknē, Varoņu ielā 11a, tālruni 32761, 32762, ir kopmitne)

1991.—1992. mācību gadā uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

automobiļu remontatslēdznieks, mūrniers, apmetējs, krāšņu mūrniers, plaša profila apdāres darbu speciālists (apmetējs, krāsotājs, mozaiku veido-tājs),

2. Apgaismes un spēka tīku un spēka elektrolekārtu elektromontieris.

Uzņem jauniešus bez iestājekārniem ar vīdejo un nepilnu vīdejo izglītību. Iestājoties nepieciešami šādi dokumenti:

dokuments par skolas beigšanu, medicīnas izziņa (forma Nr. 086/y),

izziņa no dzīvesvietas, 6 fotokartītes (3x4 cm), raksturojums, uzņēmuma norīkojums.

galdnieks, namdaris, pārketa licējs, plaša profila ceļu fehnīcas vadītājs, pavārs, konditors.

Mācību ilgums 3 gadi, pavāriem un konditoriem — 4 gadi. Uzņem jauniešus un jaunietes ar 9 klašu izglītību. Mācību laikā sekਮigie audzēkņi saņem stipendiju — 106 rubļus mēnesi. Iestājekārni — no 7. līdz 11. jūnijam.

ERGLU LAUKSAIMNIECTĪBAS SKOLA

(229240, Madonas raj., Ergļi, Oškalna ielā 10, tālrunis 71235) sāk audzēkņu uzņēmšanu 1991./92. mācību gadam sekojošās specialitātēs:

plaša profila traktoris mašinists.

Audzēkņi tiek apmācīti A, B, V, G, E kategorijas traktorists, B, C kategorijas šofera un A kategorijas motocikla vadītāja tiesību iegūšanai.

Mācību ilgums 3 gadi.

Zemkopis.

Audzēkņi tiek apmācītas B kategorijas autovadītājas tiesību iegūšanai, darbam lopkopībā, laukkopībā, dārzkopībā. Iegūst mājsaimniecīcei nepieciešamās iemājas rokdarbos, šūšanā, pavārmākslā.

Mācību ilgums 3 gadi.

Lauku māju saimniece.

Audzēknes tiek apmācītas B kategorijas autovadītājas tiesību iegūšanai, darbam lopkopībā, laukkopībā, dārzkopībā. Iegūst mājsaimniecīcei nepieciešamās iemājas rokdarbos, šūšanā, pavārmākslā.

Mācību ilgums 3 gadi.

Plaša profila traktoris mašinists.

Audzēkņi tiek apmācīti A, B, V, G, E kategorijas traktorista tiesību iegūšanai.

Mācību ilgums 2 gadi (bez vīdejās izglītības).

Audzēkņus skolā uzņem konkursa kārtībā pēc dokumentu izskaitīšanas.

Iestājoties skolā jāiesniedz šādi dokumenti:

— iesniegums, izglītības dokuments, veselības izziņa, raksturojums, izziņa par gimenēs stāvokli, 12 fotokartītes (3x4 cm).

Uz uzņēmšanas komisiju jāierodas 1991. g. 26. jūnijā no plkst. 10.00.

PĀRDOD 2 govīs. Zvanīt 41209.

PĀRDOD pirmprāti Rudzātos. Zvanīt 18251 vakaros.

PĀRDOD darba zirgus Preilos, Brīvības ielā 27—1.

MAINA trīsistabu labiekārtotu dzīvokli (45 m²) Rēzeknē pret līdzvērtīgu Preilos, Livānos, Daugavpili val pret māju. Tālrunis Livānos 42390.

Dzīmītā puse nesagaidīs, it nekad vairs tevēt mājās. Labās acis neatnemaidis, Zeme, zeme pāri klājas.

Izsakām dzīļu līdzjūtību Jurīm Klavīns kārnam sakarā ar TĒVA nāvi. Saimnieciskā aprēķina uzņēmuma «Preiļi» kolektīvs

Latvijas saule — Rokas uz krūtim man saliec. Es azejau projām, Tu bērniem un mazbērniem palieci.

Izsakām līdzjūtību Oskaram DJUBINAM.

2. iecirkna šoferi un mehanizatori

Izdiesi mūžs kā sveces liesma, Izdeg tā kā saules stars, Apklust tā kā laba dziesma, Kas vairs sirdi neizskars.

(A. Eikene)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Guṇāram Bečam, TETI smiltājā izvadot.

Izskām dzīļu līdzjūtību Jolanta sa-ka- rā ar VITRAVE NĀVI.

Preiļu poliklinikas stomatolo-

ģiģas nodaļa

IRE jānos gīmene dzīvokli vai atsevišķu dzīvojamo platību Li- tānos. (Rakstīt: Livāni, Sporta ielā 16.

MAINA trīsistabu dzīvokli (45 m²) Rēzeknē pret līdzvērtīgu Preilos, Livānos, Daugavpili val pret māju. Tālrunis Livānos 42390.

Dzīmītā puse nesagaidīs, it nekad vairs tevēt mājās. Labās acis neatnemaidis, Zeme, zeme pāri klājas.

(M. Bārbale)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Jurīm Klavīns kārnam sakarā ar TĒVA nāvi. Saimnieciskā aprēķina uzņēmuma «Preiļi» kolektīvs

Latvijas saule — Rokas uz krūtim man saliec. Es azejau projām, Tu bērniem un mazbērniem palieci.

(A. Skalbe)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Oskaram DJUBINAM.

2. iecirkna šoferi un meha-

nizatori

Izdiesi mūžs kā sveces liesma, Izdeg tā kā saules stars, Apklust tā kā laba dziesma, Kas vairs sirdi neizskars.

(J. Sīrbārdis)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Jolanta sa-ka- rā ar VITRAVE NĀVI.

Preiļu poliklinikas stomatolo-

ģiģas nodaļa

Izskām dzīļu līdzjūtību pie-

derīgajiem sakarā ar mūsu ilggadī-

gās darbinieces LEONTINES

LAZDĀNES pēkšno nāvi.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Parasti pavasars alnāk ar saulē

un ziediem, Prieku un laimi,